

อภิธานการ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

สำนักหอสมุด

สุภาภรณ์ ปักเหนือ

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยนเรศวร
วันลงทะเบียน..... 6 ส.ย. 2558
เลขทะเบียน..... 46766904
เลขเรียกหนังสือ..... ๗.16
..... 402.8

๘๗
๘๙๙๘ป
๒๕๕๖

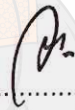
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
พฤษภาคม 2556
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและประธานโครงการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตได้พิจารณา
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัย
นเรศวร จังหวัดพิษณุโลก" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

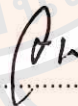
.....
(ดร.จารุวรรณ แดงบุปผา)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินดา เจียมศรีพงษ์)

ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินดา เจียมศรีพงษ์)

คณบดีคณะบริหาร เศรษฐศาสตร์ และการสื่อสาร

พฤษภาคม 2556

ประกาศคุณูปการ

ในการจัดทำการค้นคว้าอิสระฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จาก ดร.จารุวรรณ แดงบุปผา อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ได้กรุณาให้ คำแนะนำต่างๆและติดตามการจัดทำการศึกษาในครั้งนี้ตลอดมา ตั้งแต่เริ่มจนสำเร็จสมบูรณ์ ผู้ศึกษา ได้รับความกรุณาจากอาจารย์เป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้ทำการศึกษาขอขอบคุณ อาจารย์สาขาวิชาการจัดการทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่ได้อำนวยความสะดวกตลอดมาในทุกๆเรื่องตลอดเวลาที่ได้ทำการศึกษาอยู่ใน มหาวิทยาลัยนเรศวร และเพื่อนๆของกลุ่ม MBA ทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือกันตลอดมา

การค้นคว้าอิสระนี้จะไม่สำเร็จได้เลย หากขาดกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ตลอดเวลา ในการตอบแบบสอบถามของการศึกษาค้นคว้านี้ จนกระทั่งได้ข้อมูลที่เสร็จสมบูรณ์ด้วยความราบรื่น

นอกจากนี้ที่จะลืมไม่ได้เลยคือ ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ผู้มีพระคุณ ตลอดจนรวม ไปถึง ญาติ เพื่อน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่เป็นแรงผลักดันช่วยในการจัดทำการค้นคว้าอิสระจน สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุภาภรณ์ ปักเหนือ

พฤษภาคม 2556

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัย นเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
ผู้เขียน	สุภาภรณ์ ปักเหนือ
ที่ปรึกษา	ดร.จากรวรรณ แดงบุปผา
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บธ.ม.บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2555
คำสำคัญ	การออมเงิน

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมรูปแบบการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงิน และรูปแบบการออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผลการวิจัย พบว่า นิสิตมีพฤติกรรมในการออมเงินต่อเดือนมากกว่านิสิตที่ไม่มีการออมเงิน สำหรับนิสิตที่มีการออมเงินจะมีจำนวนเงินที่ออมต่อเดือนอยู่ที่ต่ำกว่า 1,000 บาทต่อเดือน โดยการไปฝากออมทรัพย์ เพื่อเก็บไว้เมื่อเกิดเจ็บป่วย หรือยามฉุกเฉิน และสำหรับนิสิตฯ ที่ไม่มีการออมเงินเพราะมีเงินไม่เพียงพอที่จะเก็บไว้เป็นเงินออม จึงทำให้ไม่สามารถออมเงินได้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ โดยแหล่งที่มาของรายได้ มาจากผู้ปกครอง และการกู้เงินเพื่อการศึกษา พฤติกรรมการออมพบว่า มีระดับค่าใช้จ่ายระหว่าง 3,000 – 5,000 บาท โดยเป็นค่าใช้จ่ายในค่าอาหาร ส่วนในเรื่องของปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ การเรียนรู้ทัศนคติและค่านิยม และการจูงใจ โดยในเรื่องของด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับการออมเงินของนิสิตที่อาจจะเป็นแนวโน้มทำให้มีเงินใช้ในอนาคตได้อย่างไม่เดือดร้อนต่อการดำรงชีวิตประจำวัน รวมทั้งนิสิตมีทัศนคติและมีความเชื่อต่อการวางแผนเป้าหมายในการออมเงินโดยไม่ทำให้ตนเองหรือบุคคลอื่นเดือดร้อนเพื่อ ตลอดจนนิสิตมีความเชื่อและการเรียนรู้ในเรื่องของการออมเงินจากแบบอย่างของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่เป็นต้นแบบที่ดีในการออมเงินได้อีกทางหนึ่งด้วย

ปัจจัยทางเศรษฐกิจทั้งด้านรายรับเกี่ยวกับจำนวนเงินรายได้ที่นิสิตที่ได้รับต่อเดือนและด้านรายจ่ายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร และ

ปัจจัยทางจิตวิทยาในด้านทัศนคติและค่านิยม มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมเงินของ
นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ในด้านการตั้งใจและด้านการ
เรียนรู้ ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2 ทบทวนวรรณกรรม แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม.....	8
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการออม.....	10
รูปแบบการออมเงินและวัตถุประสงค์การออม.....	17
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออม.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล.....	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	37
การวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการออมของนิสิตมหาวิทยาลัย นเรศวร จังหวัดพิษณุโลก.	39
การวิเคราะห์ปัจจัยจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการออมของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก.....	41
การวิเคราะห์พฤติกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัด พิษณุโลก.....	45
ผลการทดสอบหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงิน และรูปแบบ การออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.....	51
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	57
สรุปผลวิจัย.....	57
อภิปรายผลวิจัย.....	60
ข้อเสนอแนะ.....	63
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก.....	69
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญ.....	70
ภาคผนวก ข ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC).....	71
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	73
ประวัติผู้วิจัย.....	79

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร แต่ละคณะ.....	30
2 แสดงค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbarch).....	34
3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัด พิษณุโลก.....	37
4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการออมของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก.....	39
5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการ ออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวม.....	41
6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการ ออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ทางด้านการจูงใจ.....	42
7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการ ออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ทางด้านการเรียนรู้.....	43
8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการ ออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ทางด้านทัศนคติและ ค่านิยม.....	44
9 แสดงรูปแบบการออมเงินของนิสิตกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ.....	51
10 แสดงความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ(รายได้ต่อเดือน)ที่ส่งผลต่อรูปแบบการออมเงิน ของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.....	52
11 แสดงความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ(ค่าใช้จ่ายต่อเดือน)ที่ส่งผลต่อรูปแบบการ ออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัย นเรศวร.....	53
12 แสดงความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ(ประเภทของการใช้จ่าย)ที่ส่งผลต่อรูปแบบการ ออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.....	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

13	แสดงรูปแบบการออมเงินของนิสิตกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร ด้านปัจจัยทางจิตวิทยา.....	55
14	แสดงความสัมพันธ์ทางจิตวิทยา(ทัศนคติและค่านิยม)ที่ส่งผลต่อรูปแบบการ ออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.....	56

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แสดงฟังก์ชันการออม.....	12
2 การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในวัฏจักร.....	16
3 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย.....	28
4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละพฤติกรรมกรรมการออมเงินต่อเดือนของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก.....	45
5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำนวนเงินที่ออมไว้ต่อเดือนของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก.....	46
6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละระยะเวลาการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก.....	47
7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละรูปแบบการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก.....	48
8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวัตถุประสงค์ของการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก.....	49
9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ทำให้ไม่มีการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก.....	50

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การออมคือส่วนของเงินรายได้ที่เหลือหลังจากหักค่าใช้จ่ายออกไปแล้วโดยเงินส่วนนี้จะเรียกว่าเงินออมการออมจะเพิ่มขึ้นได้หากบุคคลนั้นเพิ่มรายได้โดยการทำงานมากขึ้นใช้เวลาว่างในการทำงานพิเศษปรับปรุงงานที่ทำอยู่ให้ดีขึ้นในทางกลับกันการลดรายจ่ายก็สามารถทำให้บุคคลมีรายได้เพิ่มขึ้น (พงศกร รัตนานุกรณ์, 2551)

การออมเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งของประเทศในการที่จะสนับสนุนการลงทุนและขยายการผลิตของประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีเงินออมอย่างเพียงพอและไม่ต้องพึ่งเงินทุนจากต่างประเทศแม้จะต้องเผชิญกับวิกฤตทางเศรษฐกิจเพียงใดก็ยังสามารถฝ่าภาวะดังกล่าวได้โดยไม่บอบช้ำมากนักในอดีตการออมของประชากรมักจะออมในรูปของเงินสดทรัพย์สินหรือสิ่งของต่างๆ ซึ่งในปัจจุบันจัดเป็นหมวดหมู่ได้ดังนี้(กัญญา กุณทัตกาญจน์, 2550, หน้า 4)

1. การออมในรูปเงินสดโดยปกติแล้วประชากรส่วนใหญ่จะออมในรูปเงินฝากธนาคารเช่นเงินฝากเพื่อการศึกษา , เงินฝากออมทรัพย์และฝากประจำ เป็นต้น
2. การออมในรูปหลักทรัพย์ซึ่งประชากรส่วนใหญ่จะถือครองในรูปของที่ดินรวมถึงการถือครองหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ทองคำหรือเครื่องประดับต่างๆการถือครองรถยนต์พันธบัตรและตราสารทางการเงินต่างๆ
3. เงินออมในรูปสวัสดิการและอื่นๆเช่นการประกันชีวิตเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

จากการสำรวจความคิดเห็นประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการเก็บออมของประชาชน เนื่องด้วยวันออมแห่งชาติ ตรงกับวันที่ 31 ตุลาคม ของทุกปี โดยจากการสำรวจข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 3,000 คน ซึ่ง ดร.ปิยากร หวังมหารพร ผู้อำนวยการสำนักวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้สรุปผลการสำรวจ คือ ประชาชนส่วนใหญ่จะเก็บออมเงินเฉลี่ยปีละไม่เกิน 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.60 , รองลงมา 10,001-50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.00 และอันดับสุดท้าย 50,001-100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.97 ในส่วนของการจัดสรรเงินออมต่อรายได้ในแต่ละเดือนนั้น ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้กำหนดไว้แน่นอน ออมเงินตามที่เหลือ คิดเป็นร้อยละ 53.60 , รองลงมาไม่ได้ออมเงินเลย คิดเป็นร้อยละ 15.27 และอันดับสุดท้าย ออม

ประมาณ 1 – 5 % คิดเป็นร้อยละ 14.37 สำหรับรูปแบบวิธีการออมเงินของประชาชนส่วนใหญ่ นั้น จะใช้วิธีการออมเงินแบบบัญชีเงินฝากกับธนาคาร (ออมทรัพย์) คิดเป็นร้อยละ 51.37 ,รองลงมา ออมเงินแบบเงินสด คิดเป็นร้อยละ 12.97 และอันดับสุดท้าย ออมเงินกับบัญชีเงินฝากกับธนาคาร (ฝากประจำ) คิดเป็นร้อยละ 12.80 โดยปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรูปแบบการออมของประชาชน ส่วนใหญ่เห็นว่าเพราะมีความมั่นใจ คิดเป็นร้อยละ 27.03 ,รองลงมา เพราะความสะดวกสบายในการออม คิดเป็นร้อยละ 24.77 และอันดับสุดท้าย เพราะอัตราค่าตอบแทน คิดเป็นร้อยละ 20.43 ซึ่งการรับทราบข้อมูลในการเก็บออมเงินนั้น ส่วนใหญ่รับทราบจากสื่อโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 31.47 ,รองลงมาจากพนักงานธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 16.30 และอันดับสุดท้าย การแนะนำแบบปากต่อปาก คิดเป็นร้อยละ 14.47 และเหตุผลหลักในการออมเงินนั้น ประชาชนส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน คิดเป็นร้อยละ 38.73 , รองลงมา เพื่อวางแผนอนาคต เช่น การศึกษาของบุตร,การลงทุน, แผนการศึกษาของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 21.70 และอันดับสุดท้าย เพื่อใช้ในยามเจ็บป่วย คิดเป็นร้อยละ 14.03 (“ศรีปทุมโพล” โดยสำนักวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2555)

มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ตั้งอยู่ในจังหวัดพิษณุโลก ก่อตั้งเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2533 ภายหลังจากการยกฐานะขึ้นจากวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยชื่อ "มหาวิทยาลัยนเรศวร" นั้น ได้รับพระราชทานนามจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เพื่อสวดดีและเฉลิมพระเกียรติแด่สมเด็จพระนเรศวรมหาราช วีรกษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยา เนื่องด้วยพระองค์ประสูติที่เมืองพิษณุโลกและทรงเคยดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระมหาอุปราชครองเมืองพิษณุโลกมาก่อน

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยนเรศวรเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาคภาคเหนือตอนล่างและภาคกลางตอนบนของประเทศไทยโดยมีการเรียนการสอนครอบคลุมครบทุกสาขาวิชาทั้งสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์สุขภาพ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รวมทั้งทุกระดับการศึกษาทั้งสิ้น 186 หลักสูตร มีนิสิตศึกษาอยู่ในคณะและวิทยาลัยต่าง ๆ รวมแล้วไม่ต่ำกว่า 30,000 คน และมีอาจารย์ประจำกว่า 1,400 คน มหาวิทยาลัยนเรศวรได้รับการจัดอันดับในด้านการวิจัยให้เป็นมหาวิทยาลัยระดับดีเยี่ยมและเป็นมหาวิทยาลัยอันดับ 9 ของประเทศไทย จากการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เมื่อปี พ.ศ.2549 ในแต่ละปีทางมหาวิทยาลัยนเรศวรได้ผลิตบัณฑิต มหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิต ในสาขาวิชาต่างๆออกสู่สังคม ซึ่งเป็นบุคลากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศในการที่ประเทศหนึ่งต้องการพัฒนาและเจริญเติบโตนั้นจะต้องสละส่วนหนึ่งของทรัพยากรของตน จากความต้องการในการบริโภคใน

ปัจจุบันและใช้ทรัพยากรดังกล่าวในการสะสมทุน(Capital formation) โดยการเสียสละทรัพยากรจากการบริโภคในปัจจุบันก็คือ "การออม" (Saving) ถึงแม้ว่า การออมจะไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่กำหนดความเจริญเติบโต แต่ก็ยอมรับว่าการออมเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้เกิดการเจริญเติบโตและมีการพัฒนาของประเทศการพัฒนาประเทศเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในทางเศรษฐกิจ

ค่านิยมการบริโภคนิยมและวัตถุนิยมในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบริโภคเพื่อความพอเพียงในการดำรงชีวิตกลายเป็นการบริโภคเกินความจำเป็นเกิดการขวนขวายอยากได้อยากมีในสิ่งอำนวยความสะดวกและบ่งบอกถึงความร่ำรวยเช่นโทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ที่ทันสมัยรถยนต์รุ่นใหม่เสื้อผ้าและเครื่องประดับราคาแพงภัตตาคารหรือกลุ่มคนที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งเหล่านี้มากที่สุดคือกลุ่มนิสิตเพราะเป็นวัยแห่งการค้นหาเรียนรู้สิ่งแปลกใหม่ และแสวงหาการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและสังคมทำให้เกิดพฤติกรรมการใช้เงินตามอารมณ์เพื่อให้ได้สิ่งเหล่านั้นมาโดยไม่คำนึงถึงการประหยัดการออมและการใช้จ่ายอย่างเหมาะสมผลการสำรวจความคิดเห็นของนิสิตต่อสินค้าแบรนด์เนมในเขตกรุงเทพมหานครของสำนักวิจัยเอแบคโพลพบว่า นิสิตหลงใหลและติดใจสินค้าแบรนด์เนมทั้งของไทยและต่างประเทศเป็นอย่างมาก นิสิตหญิงและชายร้อยละ 52.2 นิยมซื้อโทรศัพท์มือถือมากที่สุดเฉลี่ยราคาแพงที่สุดที่ซื้อคือ 10,931 บาทตามด้วยการซื้อเสื้อผ้าร้อยละ 33.5 เฉลี่ยราคา 1,677 บาทซื้อรองเท้าร้อยละ 31.8 เฉลี่ยราคา 1,938 บาทตามด้วยกระเป๋าตังค์เฉลี่ยราคา 2,375 บาทเครื่องสำอางเฉลี่ยราคา 1,695 บาทกระเป๋าถือเฉลี่ยราคา 4,530 บาทและเครื่องประดับเฉลี่ยราคา 4,652 บาทตามลำดับ (สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม, 2548 หน้า 71 อ้างในหทัยรัตน์ มาประณีต, 2549 หน้า 2)

ค่านิยมบริโภคนิยมอย่างไม่ฉลาดและวัตถุนิยมเกินวัยและฐานะของนิสิตส่งผลให้การออมกลายเป็นเรื่องไม่จำเป็นเนื่องจากนิสิตมักได้รับค่าใช้จ่ายให้เป็นรายเดือนจากบิดามารดามีอิสระในใช้จ่ายเงินตามที่ตนต้องการได้ทำให้ไม่เหลือเก็บออมเพราะถ้าหากเงินหมดเมื่อไรยังสามารถขอเงินจากบิดามารดาได้เสมอซึ่งสวนทางกับการปฏิบัติตนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงคือการยึดหลักความประหยัดตัดทอนค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นทุกด้านลดความฟุ้งเฟ้อในการดำรงชีพอย่างจริงจังดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงว่าความเป็นอยู่ที่ถูกต้องไม่ฟุ้งเฟ้อต้องประหยัดไปในทางที่ถูกต้อง(วารสารมูลนิธิวิจัยพัฒนา, 2542 อ้างในหทัยรัตน์ มาประณีต, 2549 หน้า 2) พฤติกรรมการออมของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีแนวโน้มที่จะยอมรับค่านิยมต่างๆ ทางสังคมได้ง่ายและเป็นที่ยอมรับกันว่าค่านิยมปัจจุบันนี้ก็เป็นที่ไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ที่เน้นบริโภคนิยมและวัตถุนิยมเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นนิสิตจึงพยายามแสวงหาและครอบครองสิ่งของหรือ

สร้างลักษณะการบริโภคที่จะทำให้ตนได้รับความสนใจและเป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆที่อยู่ในวัยเดียวกันเช่นการซื้อสินค้าที่มียี่ห้อดังเป็นที่รู้จักรับประทานอาหารจากร้านอาหารที่มีชื่อไปทั่วโลก เป็นต้นและยิ่งถ้าหากนิสิตเริ่มที่จะมีศักยภาพในการหารายได้ไม่ว่าจะพิจารณาจากคุณสมบัติทางการศึกษาเพื่อการหารายได้และความพร้อมด้านเวลาในการประกอบอาชีพก็จะทำให้การกระทำพฤติกรรมการออมจึงเป็นเรื่องยาก

จากการสังเกตเห็นการใช้จ่ายเงินของนิสิตดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากนิสิตยังไม่ตระหนักและสร้างจิตสำนึกในเรื่องการใช้จ่ายและการเก็บออม ก็อาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดภาวะหนี้สินแก่นิสิตตั้งแต่ยังมีภาวะเป็นนิสิต จนอาจนำไปสู่การจนไปสู่วัยทำงานได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก เพื่อจะได้เป็นแนวทางที่จะปรับพฤติกรรมและส่งเสริมให้เกิดการออมของนิสิตต่อไปในอนาคตได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมรูปแบบการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงิน และรูปแบบการออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

ขอบเขตการศึกษา

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยศึกษาถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 35,687คน(กองบริการการศึกษา, 2555)
กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ใน

มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ดำเนินการโดยใช้สูตรคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดย
โดยผู้วิจัยใช้สูตรคำนวณของทาโร ยามาเน่ (ธานินทร์ ศิลป์จาระ, 2548 หน้า 49) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยให้

n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N	=	จำนวนประชากรทั้งหมด
e	=	ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

โดยให้ค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ $\pm 5\%$ หรือ .05

การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้การสุ่มตัวอย่างโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามคณะ
ของนิสิต โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ที่ได้กำหนดจำนวนไว้จากคณะ
ต่างๆ

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัด
พิษณุโลก ประกอบไปด้วย

- ปัจจัยทางส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว
จังหวัดที่พักอาศัย สาขาวิชาที่กำลังศึกษา คณะวิชาที่กำลังศึกษา

- ปัจจัยจิตวิทยา ได้แก่ การจงใจ การเรียนรู้ ความเชื่อและทัศนคติ

- ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ โครงสร้างรายได้ต่อเดือน โครงสร้างรายจ่าย
ต่อเดือน โครงสร้างหนี้สินต่อเดือน

3.2 ตัวแปรตาม คือ การออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
ประกอบไปด้วย ระดับการออม เหตุผลการออม รูปแบบการออม

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง กิริยาอาการบทรบชาติลาท่าทางการประพฤติปฏิบัติกร
กระทำที่แสดงออกให้ปรากฏสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่งใน 5 ทวารคือโสตสัมผัส
จักขุสัมผัสชีวหาสัมผัสสมานสัมผัสและทางผิวหนังหรือมิฉะนั้นก็สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ

การออม หมายถึง พื้นฐานของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อป้องกันกรณี
รายจ่ายฉุกเฉินเกิดขึ้นเป็นการสะสมเงินไว้ใช้จ่ายในยามที่ทำงานหรือสมาชิกในครอบครัวมีปัญหา

เกี่ยวกับรายได้เกิดขึ้นเช่นการมีรายได้ลดลงรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายที่เพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อ

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบไปด้วย เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว จังหวัดที่พักอาศัย สาขาวิชาที่กำลังศึกษา คณะวิชาที่กำลังศึกษา

ปัจจัยทางจิตวิทยา หมายถึง สื่อกลางในการรับรู้และตีความสิ่งเร้าก่อนที่ร่างกายจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย แรงจูงใจ การเรียนรู้ความเชื่อ และทัศนคติ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ หมายถึง ความผันผวนทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับ โครงสร้างรายได้ โครงสร้างรายจ่าย ของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

โครงสร้างรายได้ต่อเดือน หมายถึง รายได้รวมทั้งหมดในเดือนนั้นของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในส่วนเฉพาะที่อยู่ในรูปตัวเงิน เช่น รายได้ที่ได้รับจากครอบครัว (พ่อ-แม่-ผู้ปกครอง) หรือรายได้ที่ได้รับจากการรับจ้างทำงานพิเศษ เป็นต้น

โครงสร้างรายจ่ายต่อเดือน หมายถึง รายจ่ายรวมทั้งหมดในเดือนนั้นของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในส่วนเฉพาะที่อยู่ในรูปตัวเงิน เช่น การใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน, การใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องกับการศึกษา เป็นต้น

ระดับการออม หมายถึง ปริมาณเงินออมของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยนำรายได้หลังหักค่าใช้จ่าย รวมทั้งหนี้สินในแต่ละเดือนมาเก็บไว้ในรูปแบบต่างๆ

รูปแบบการออมเงิน หมายถึง การออมเงินของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในรูปแบบต่างๆ เช่น การฝากธนาคาร, การซื้อประกันชีวิต, การให้บุคคลอื่นกู้ยืมโดยถูกต้องตามกฎหมาย, การซื้อพันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น

เหตุผลของการออม หมายถึง การเก็บเงินออมเอาไว้ใช้ในอนาคต เพื่อตอบสนองความต้องการต่างๆ เช่น การออมเพื่อการศึกษา การออมเพื่อเก็บไว้ใช้เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว การออมเพื่อเป็นทุนในการประกอบอาชีพระหว่างศึกษา การออมเพื่อเก็บไว้ให้กับพ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถรับรู้ถึงพฤติกรรมรูปแบบการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัย
นเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
3. ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและผู้ที่สนใจใช้ในการส่งเสริมการออมแก่นิสิต นักศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งแนวการศึกษาวิจัยดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการออม
3. รูปแบบการออมเงินและวัตถุประสงค์การออม
4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออม
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม

ความหมายของพฤติกรรม

สุรพล พยอมแย้ม, (2545 , หน้า 18-20) กล่าวว่าพฤติกรรมในทางจิตวิทยานั้นหมายถึง การกระทำอันเนื่องมาจากการกระตุ้นหรือการจูงใจจากสิ่งเร้าต่างๆการกระทำหรือพฤติกรรม เหล่านั้นเกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้ผ่านกระบวนการกลั่นกรองตกแต่งและตั้งใจที่จะทำให้เกิดขึ้น เพื่อให้บุคคลอื่นได้สัมผัสรับรู้พฤติกรรมของบุคคลแม้จะกระทำด้วยสาเหตุจุดมุ่งหมายเดียวกันแต่ จะมีลักษณะอาการแตกต่างกันเมื่อบุคคลเวลาสถานที่หรือสถานการณ์เปลี่ยนไปเนื่องจากการกระทำของบุคคลล้วนจะต้องผ่านกระบวนการคิดการตัดสินใจอันประกอบด้วยอารมณ์และความรู้สึกของผู้กระทำพฤติกรรมนั้นๆจึงทำให้พฤติกรรมของแต่ละคนมีความแตกต่างกันหรือปรับเปลี่ยนไปตามเรื่องราวที่เกี่ยวข้องเสมอด้วยเหตุผลที่ว่าพฤติกรรมแต่ละครั้งเกิดจาก

กระบวนการซึ่งหากพิจารณาแยกกระบวนการออกเป็นส่วนๆจะพบว่าประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. ส่วนการแสดงออกหรือกิริยาท่าทาง (Acting)
2. ส่วนการคิดที่เกี่ยวกับกิริยานั้น (Thinking)
3. ส่วนความรู้สึกที่มีอยู่ในขณะนั้น (Feeling)

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 768) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมหมายถึงการกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อความคิดความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า

องค์ประกอบของพฤติกรรม

ครอนบาช (Cronbach, 1963 อ้างถึงในกันยาสุวรรณแสง, 2532, หน้า 68-70) ได้ให้ลักษณะของพฤติกรรมของมนุษย์ว่ามีองค์ประกอบ 7 ประการได้แก่

1. มีเป้าหมายหรือมีความต้องการ
 2. ความพร้อมเป็นระดับความสามารถในการทำเพื่อตอบสนองความต้องการของตน
 3. สถานการณ์หมายถึงเหตุการณ์หรือโอกาสในการกระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง
 4. การตีความเป็นการพิจารณาเพื่อหาวิธีการตอบสนองความต้องการ
 5. การตอบสนองเป็นการกระทำกิจกรรมต่างๆตามที่พิจารณาตัดสินใจ
 6. ผลที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ประจักษ์สอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับการคาดหวัง
 7. ปฏิกริยาต่อการผิดหวังเป็นกิริยาที่เกิดขึ้นหลังจากไม่สอดคล้องกับความต้องการ ทำให้ต้องกลับไปตีความใหม่เพื่อเลือกวิธีการตอบสนองความต้องการให้ประสบผลสำเร็จ
- พฤติกรรมจะสมบูรณ์และสิ้นสุดเมื่อมนุษย์ได้รับผลตามความคาดหวังถ้ายังไม่สมหวังก็จะมีปฏิกริยาต่อไปอีก

วิธีการศึกษาพฤติกรรม

วิธีการศึกษาพฤติกรรมคือการนำมาใช้เพื่อแสวงหาข้อความรู้ต่างๆเกี่ยวกับพฤติกรรมว่ามนุษย์มีพฤติกรรมอะไรบ้างและทำไมจึงมีพฤติกรรมเช่นนั้นนอกจากนี้ยังพยายามคาดการณ์หรือทำนายความต้องการของมนุษย์และพฤติกรรมที่อาจจะเกิดขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อบุคคลและสังคมส่วนรวมซึ่งวิชาใดๆที่มีความเป็นศาสตร์นั้นล้วนแล้วแต่นำวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแสวงหาข้อความรู้ทั้งสิ้นวิธีนี้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนคือ

1. การกำหนดปัญหา
2. การตั้งสมมติฐาน
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. การสรุปผล

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออม

ความหมายของการออม

การออมเงิน (Saving) หมายถึงรายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้วจะมีส่วนซึ่งเหลืออยู่ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไปนี้เรียกว่าเงินออม(บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนเอ็มเอฟซีจำกัด (มหาชน), 2551, ออนไลน์)

การออมเงิน (Saving) เป็นการยอมเสียสละเงินที่ต้องใช้จ่ายในปัจจุบันเพื่อจะนำเงินจำนวนนี้ไปใช้ในอนาคตแทนโดยแบ่งเงินบางส่วนจากรายได้เพื่อเก็บสะสมไว้ใช้จ่ายเมื่อยามเกษียณอายุหรือเมื่อยามเกิดเหตุฉุกเฉินเงินออมแบ่งเป็น3 ประเภท (มณฑานี ดันดีสุข, 2549, หน้า 251)

1. เงินออมเพื่อความมั่นคงคือการออมเงินเพื่อใช้จ่ายกรณีฉุกเฉินเป็นการออมเงินที่เก็บไว้ใช้เมื่อมีเหตุการณ์ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นเช่นการเจ็บป่วยอุบัติเหตุการตกงานเป็นต้นเงินออมประเภทนี้จะช่วยให้บุคคลดำรงชีวิตได้ตามปกติได้ไม่เดือดร้อนเมื่อมีเหตุการณ์ไม่คาดคิดเกิดขึ้น
 2. เงินออมเพื่อเกษียณคือการเก็บสะสมเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในยามเกษียณผู้ที่เกษียณอายุจะมีรายได้ลดลงถ้ามีเงินออมประเภทนี้จะทำให้การใช้ชีวิตยามเกษียณเป็นไปไม่ลำบากและไม่ต้องพึ่งพาอาศัยคนอื่น
 3. เงินออมเพื่อการลงทุนเป็นการสะสมเงินออมเพื่อนำเงินไปลงทุนทำธุรกิจหรือลงทุนในหลักทรัพย์เช่นลงทุนในตราสารหนี้ตราสารทุนหรือซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อขายต่อโดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผลตอบแทนเพิ่มมากกว่าดอกเบี้ยเงินฝากที่ได้รับจากการออมเงินไว้ที่ธนาคาร
- สุมาลี เกตุรามฤทธิ, (2550. , บทความ) กล่าวว่า การออม (Saving) เป็นส่วนแตกต่างของรายได้ที่เหลือจากการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคการพิจารณาเลือกวิธีการใช้จ่ายเงินที่มีอยู่เพื่อไม่ให้บริโภคหมดในครั้งเดียวเงินรายได้ของบุคคลส่วนที่มีได้นำไปใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและอาจนำไปลงทุน เพื่อให้เกิดประโยชน์ แก่เจ้าของและระบบเศรษฐกิจ

รายรับ – รายจ่าย / Incomes – Expenses

การเก็บเงินไว้เฉยๆ (Hoarding) การเก็บเงินไว้โดยไม่นำมาใช้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ (Saving) = เกิดประโยชน์เป็นผลตอบแทน / ดอกเบี้ย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, (2548, หน้า 47) ได้ให้ความหมายการออมเงิน หมายถึงเป็นการสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต

จิวรรณ ธาราหิรัญโชติ, (2549, หน้า 22) ให้ความหมายของเงินออมคือเงินที่แบ่งเก็บไว้แล้วนำส่วนที่เหลือไปใช้จ่าย

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนเงินเอ็มเอฟซีจำกัด (มหาชน), (2548) กล่าวว่า การออมคือรายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้วจะมีส่วนที่เหลืออยู่ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไปนั้นเรียกว่า $Incomes - Expenses = Saving$

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนเงินเอ็มเอฟซีจำกัด (มหาชน), (2548) การออม คือ การใช้จ่ายอย่างฉลาดมีแบบแผนและหลีกเลี่ยงการใช้จ่ายสินค้าฟุ่มเฟือยจากต่างประเทศในทางตรงกันข้ามการออมไม่ได้หมายถึงการตระหนี่ถี่เหนียวจนเกินไปโดยไม่ใช้จ่ายจนถึงระดับหนึ่งก็จะส่งผลเสียต่อระบบเศรษฐกิจได้เช่นกัน

พจนานุกรม, (2542, หน้า 134) การออมหมายถึง การเก็บหอมรอมริบเช่นออมทรัพย์ สำนักงานเศรษฐกิจกระทรวงการคลัง (2548) การออมคือเงินรายได้ส่วนที่เหลือจากการบริโภคจากสมการดังนี้

$$\text{สมการการออม } Y = C + S$$

Y	คือ	รายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง
C	คือ	ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค
S	คือ	ปริมาณการออม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออม ประกอบไปด้วย การออมทรัพย์แนวคิดของการออม บัญญัติกำหนดการออมการออมกับกระแสรายได้และรายจ่ายตัววัดค่าพฤติกรรมการออมและการออมกับทฤษฎีการบริโภค(ใจเดียว โทมัสเพ็ชร์, 2551, หน้า 8) โดยมีรายละเอียดดังนี้

การออมทรัพย์ (Saving)

เงินออม (Saving) ก็คือส่วนของรายได้ที่เหลือจากการบริโภค

$$\text{ดังนั้น } Y = C + S \quad (2.1)$$

$$S = Y - C \quad (2.2)$$

เมื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับรายได้และการใช้จ่ายบริโภคก็จะสามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และปริมาณเงินออมได้เมื่อนำความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมและรายได้มาเขียนเป็นกราฟจะได้เส้นฟังก์ชันการออม (Saving Function) หรือบางทีเรียกว่าความโน้มเอียงที่จะออมทรัพย์ (Propensity to Save) ถ้าสมมติการใช้จ่ายบริโภคที่ขึ้นอยู่กับการรายได้มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงมีรูปแบบการคือ

$$C = a + bY \quad (2.3)$$

โดยที่ a คือ จุดตัดทางแกนตั้งของฟังก์ชันการใช้จ่ายบริโภคซึ่งแสดงว่าเมื่อรายได้ (Y) = 0 การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ a ดังนั้น a จึงเป็นการบริโภคโดยอัตโนมัติซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับรายได้ (autonomous consumption)

b คือ ความชันของเส้นฟังก์ชันการบริโภคหรือความโน้มเอียงที่จะใช้จ่ายบริโภคหน่วยเพิ่ม (MPC)

bY คือ การบริโภคที่ขึ้นอยู่กับรายได้ (induced consumption) กล่าวคือเมื่อ Y เพิ่ม C จะเพิ่มด้วย

ดังนั้นสมการของฟังก์ชันการออม (Saving Function) คือ

$$\begin{aligned} \text{จาก } Y &= C + S \\ S &= Y - C \\ S &= Y - (a + bY) \end{aligned} \quad (2.4)$$

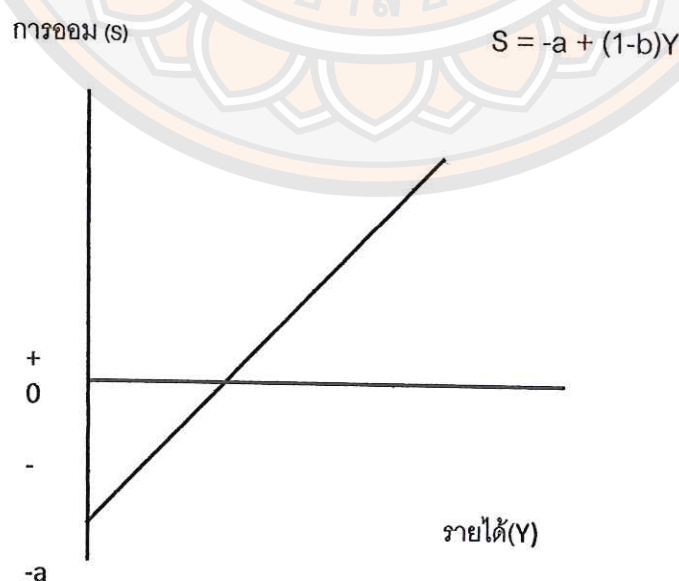
$$S = -a + (1 - b)Y \quad (2.5)$$

โดยที่ $-a$ คือ จุดตัดทางแกนตั้งของฟังก์ชันการออมทรัพย์ซึ่งแสดงว่าเมื่อ

รายได้ (Y) = 0 การออมทรัพย์ (S) = $-a$

$1-b$ คือ สัดส่วนของการออมทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงไปต่อการเปลี่ยนแปลงของรายได้ ($\Delta S/\Delta Y$) หรือการเปลี่ยนแปลงของการออมเมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย

ภาพ 1 แสดงฟังก์ชันการออม

ที่มา : อัญชลี ค้อคงคา และวรวณี จิเจริญ , (อ้างใน ใจเดียว

ฟังก์ชันการออมจะมีลักษณะทอดขึ้นจากซ้ายไปขวามี Slope เป็นบวกแสดงว่าเมื่อรายได้เพิ่มขึ้นจำนวนเงินออมก็จะเพิ่มขึ้นด้วยและเมื่อรายได้ลดลงปริมาณเงินออมก็จะลดลง

แนวคิดของการออม

การออมคือการเก็บสะสมเงินที่เล็กน้อยให้พอกพูนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไปซึ่งการออมส่วนใหญ่มักจะอยู่ในรูปของเงินฝากกับธนาคารหรือบริษัทเงินทุนโดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทนเมื่อเรามีเงินเหลือใช้เป็นประจำทุกเดือนสิ่งที่เราควรคำนึงถึงคือเราจะจัดการกับเงินเหลือนั้นอย่างไรให้เหมาะสมได้อย่างไรเพื่อให้งอกเงยเพิ่มมากขึ้นโดยทั่วไปเรามักจะเก็บในรูปเงินสดหรือฝากธนาคารบริษัทเงินทุนซึ่งเราจะเรียกวิธีการนี้ว่า "การออม" หรือถ้าใช้วิธีการซื้อทองคำรูปพรรณทองแท่งหรือที่ดินเก็บไว้ซื้อพันธบัตรรัฐบาลหุ้นกู้หุ้นหรือหลักทรัพย์อื่นๆ ก็จะมีลักษณะที่เรียกว่า "การลงทุน" เครื่องมือสำหรับการออมที่รู้จักกันดีได้แก่บัญชีเงินฝากออม (ใจเดียว โกลเม็ทซ์, 2551, หน้า 8)

ทรัพย์สินบัญชีเงินฝากประจำและบัญชีเงินฝากธนาคารที่ถูกมองว่ามีความระมัดระวังปลอดภัยและมั่นคงแต่ในอีกทางหนึ่งผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) จากการฝากเงินก็อาจไม่สูงนักทั้งนี้ด้วยความที่ระบบเงินฝากมีความเสี่ยงต่ำผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินจากการฝากเงินจึงอยู่ในระดับที่ไม่สูงนักแต่เป็นการตอบแทนความมั่นคงของการเก็บเงินนั้นไว้แทนดังนั้นคนส่วนใหญ่จึงคุ้นเคยกับการจัดสรรเงินไว้ในระบบเงินฝากเพื่อสามารถเบิกถอนออกมาใช้ได้สะดวกในยามที่ต้องการนั่นเอง (ใจเดียว โกลเม็ทซ์, 2551, หน้า 8)

ปัจจัยกำหนดการออม ประกอบไปด้วยสมมติฐานรายได้สมบูรณ์สมมติฐานวัฏจักรชีวิต ทฤษฎีของโทบิน : ความต้องการถือทรัพย์สินที่มีสภาพคล่องมูลค่าอำนาจซื้อของเงินในปัจจุบัน สมมติฐานทรัพย์สินสุทธิและสมมติฐานอัตราดอกเบี้ยโดยมีรายละเอียดดังนี้ (นยนา พัฒนะณรงค์ เลิศ, 2548, หน้า 12)

1. สมมติฐานรายได้สัมบูรณ์เคนส์ ได้สร้างฟังก์ชันการบริโภคแสดงความสัมพันธ์เบื้องต้นระหว่างการบริโภคกับรายได้โดยฟังก์ชันการบริโภคในระยะสั้นของเคนส์ ซึ่งให้เห็นว่าเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น ประชาชนมีความโน้มเอียงที่จะใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือประชาชนมีความโน้มเอียงในการออมเพิ่มขึ้นเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น

2. สมมติฐานรายได้สัมพัทธ์ (Relative Income Hypothesis) เจมส์เอส ดูเซนเบอร์รี่ (James S. Duesenberry) ได้วิเคราะห์และชี้ให้เห็นว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับการบริโภคของตนโดยเปรียบเทียบกับผู้บริโภคระดับเฉลี่ยในสังคม (Relative Consumption Level) ยิ่งกว่าการ

บริโภคของตนเองโดยเอกเทศ (Absolute Consumption Level) ทั้งนี้เนื่องจากในสังคมเศรษฐกิจ ผู้มีรายได้น้อยกว่ารายได้เฉลี่ยของสังคมจะมีค่า APC สูง เพราะผู้บริโภคเหล่านี้พยายามรักษาระดับ การบริโภคของตนใกล้เคียงกับคนทั่วไปในสังคม ส่วนผู้มีรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ยของสังคมจะมีค่า APC ต่ำกว่า

3. สมมุติฐานรายได้ถาวร (Permanent Income Hypothesis) มิลตัน ฟรีดแมน (Milton Friedman) ได้ศึกษารายได้ที่เกิดขึ้นจริงและการบริโภคที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งรายได้จริงนั้นแบ่งเป็น 2 ส่วนส่วนที่เป็นรายได้ถาวร เป็นรายได้ที่มาจากผลตอบแทนของทรัพย์สิน รายได้ส่วนนี้จึงสามารถ นำไปใช้จ่ายเพิ่มการบริโภคโดยไม่กระทบต่อทรัพย์สินที่สะสมไว้ ส่วนรายได้ชั่วคราวเป็นรายได้ที่เกิดขึ้นโดยมิได้คาดหมายหรือเกิดเพียงชั่วคราว ซึ่งรายได้ส่วนนี้อาจเป็นบวกหรือลบก็ได้

4. สมมุติฐานวงจรชีวิต (Life Cycle Hypothesis) อัลเบิร์ต แอนโด (Albert Ando) และ ฟรังโก โมดิเกลียนี (Franco Modigliani) ได้มีบทบาทสำคัญในการตั้งสมมุติฐานวัฏจักรชีวิตและ สาระสำคัญของสมมุติฐานนี้มีว่าโดยทั่วไปบุคคลมักจะมีรายได้ค่อนข้างต่ำเมื่อเริ่มต้นชีวิต และใน บั้นปลายของชีวิตเนื่องจากผลิตภาพต่ำ แต่บุคคลจะมีรายได้สูงเมื่ออยู่ในวัยกลางคน ในขณะที่การ บริโภคของบุคคลจะอยู่ในระดับค่อนข้างคงที่หรืออาจสูงขึ้นที่เล็กน้อย ทำให้ช่วงเริ่มต้นของชีวิตนั้น บุคคลจะเป็นผู้กู้สุทธิ (Net Borrower) ต่อมาในอายุช่วงวัยกลางคนจะเริ่มมีการออมมากขึ้น เพื่อ จ่ายคืนหนี้สิน และจะเก็บออมไว้เพื่อสำรองไว้เมื่อเวลาออกจากงาน และในบั้นปลายชีวิต การออม จะติดลบ เพราะเป็นช่วงที่เกษียณอายุจากการทำงาน

5. สมมุติฐานอัตราดอกเบี้ย (Interest Hypothesis) นักเศรษฐศาสตร์คลาสสิกสันนิษฐาน ว่า การบริโภคเป็นฟังก์ชันของอัตราดอกเบี้ยโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขึ้นอัตราดอกเบี้ยย่อมเป็นการ ส่งเสริมการออม และกีดกันการบริโภค แต่นักเศรษฐศาสตร์ในช่วงหลังไม่เชื่อในทางทฤษฎี และใน กรณีสังเกตและทดลองพบว่า การเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยจะส่งเสริมการออม แต่อาจกีดกันการ บริโภค แต่อาจจะมีผลตรงกันข้ามได้ ถ้าเอกชนเก็บออมเพื่อที่จะให้มีเงินก้อนหนึ่งในตอน เกษียณอายุหรือ ณ ขณะใดขณะหนึ่งเขาจะพบว่าอัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่าเขาสามารถเก็บออม รายได้ในปัจจุบันในจำนวนที่น้อยกว่าได้ และยังคงบรรลุเป้าหมายของเขา เนื่องจากอัตราดอกเบี้ย ที่สูงกว่าการออมของเขาก็จะได้รับผลตอบแทนสูงกว่าด้วยดังนั้นการออมจึงเติบโตอย่างรวดเร็ว ผลลัพธ์คือ สามารถใช้จ่ายในการบริโภคได้มากกว่ารายได้ในปัจจุบัน ดังนั้นอัตราดอกเบี้ยเป็นอีก ปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคของครัวเรือน การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยอาจทำให้ การบริโภคเปลี่ยนแปลงได้

6. สมมุติฐานทรัพย์สินสุทธิ (Net Asset) ทรัพย์สินที่ครัวเรือนครอบครองอยู่ก็มีอิทธิพลต่อการบริโภค ในการพิจารณาทรัพย์สินนี้จะให้ความสนใจในทรัพย์สินสุทธิกล่าวคือ เป็นมูลค่าทรัพย์สินที่หักด้วยหนี้สินแล้วทรัพย์สินอาจอยู่ในรูปของเงินสด เงินฝากธนาคาร ธนบัตร รถยนต์ บ้าน ที่ดิน เครื่องประดับ เป็นต้น ครัวเรือนที่มีทรัพย์สินสุทธิมากจะทำให้การบริโภคสูงกว่า ครัวเรือนที่ไม่มีทรัพย์สิน นอกจากนี้ทรัพย์สินบางชนิดที่เปลี่ยนเป็นตัวเงินได้ง่ายมีสภาพคล่องสูง บางชนิดเปลี่ยนเป็นตัวเงินได้ยาก ต้องกินเวลานาน ครัวเรือนที่ครอบครองทรัพย์สินที่มีสภาพคล่องสูงจึงอาจใช้จ่ายในการบริโภคได้สูงกว่าครัวเรือนที่ครอบครองทรัพย์สินที่มีสภาพคล่องต่ำ แม้ว่าจะมีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากันก็ตาม

มูลค่าอำนาจซื้อของเงินในปัจจุบัน

จรัล วัฒนคมเศวต, (2547, อ้างถึงใน พงศกร รัตนานุกรณ์, 2551) กล่าวว่า ผู้ออมจะออมเงินมากขึ้นเมื่อคิดว่าอำนาจซื้อของเงินในอนาคตสูงกว่าในปัจจุบันยกตัวอย่างเช่นผู้ออมคาดการณ์ว่าราคาสินค้าและบริการในระยะเวลาอีก 2-3 ปีหลังจากนี้จะมีราคาลดลงหมายความว่าเงินจำนวนหนึ่งหน่วยสามารถซื้อสินค้าและบริการได้มากขึ้นจะทำให้มีการออมเงินมากขึ้นในทางตรงข้ามหากผู้บริโภคคาดการณ์ว่าราคาสินค้าและบริการในอนาคตจะสูงขึ้นจนความพอใจที่ได้จากผลตอบแทนจากการออมต่ำกว่าความพอใจที่จะได้รับหากนำไปซื้อสินค้าและบริการในปัจจุบัน ผู้บริโภคก็จะลดการออมลง

การออมกับกระแสรายได้และรายจ่าย

การออมนั้นหากจะกล่าวให้เต็มๆก็คือ การออมทรัพย์ ซึ่งการออมทรัพย์ของครัวเรือนจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริงและการบริโภคของครัวเรือนอย่างมากด้วยเหตุที่ว่าหลังจากที่ครัวเรือนได้รับรายได้มาแล้วเมื่อนำไปหักภาษีออกรายได้ดังกล่าวถือเป็นรายได้ที่ครัวเรือนสามารถนำไปจับจ่ายใช้สอยได้จริงครัวเรือนจะจัดสรรรายได้ส่วนนี้ไปใช้เพื่อการบริโภคส่วนที่เหลือจึงค่อยเก็บออมไว้เป็นเงินสะสมเรียกการออมเงินส่วนที่เหลือนี้ว่า "การออมทรัพย์" หากพิจารณาดูจะพบว่าการออมเปรียบเป็นส่วนรั่วของวงจรการหมุนเวียนของกระแสรายได้ซึ่งเป็นผลให้กระแสรายได้ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งมีค่าไม่เท่ากับกระแสรายจ่ายในช่วงเวลานั้นสามารถเขียนสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง ค่าใช้จ่ายและปริมาณการออมได้ดังนี้ (ใจเดียว โกลมเพ็ชร, 2551, หน้า 10)

$$Y = S + C \quad (2.6)$$

Y คือรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง

C คือค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค

S คือปริมาณการออม

ตัววัดค่าพฤติกรรมการออม

สำหรับตัววัดค่าพฤติกรรมการออมที่นิยมใช้กันคือ APS (average propensity to save: ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออม) เป็นค่าที่แสดงให้เห็นว่ารายได้ 1 หน่วยครัวเรือนจะทำการออมเก็บไว้เท่าไรซึ่งให้ทราบถึงพฤติกรรมในการจัดสรรรายได้ในการออมของครัวเรือนและ MPS (marginal propensity to save: ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม) เป็นค่าที่แสดงให้เห็นว่าเมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วยปริมาณการออมจะเปลี่ยนแปลงไปเท่าไรซึ่งให้ทราบถึงผลของการเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ที่กระทบต่อพฤติกรรมการออมว่ามีมากน้อยเพียงใด

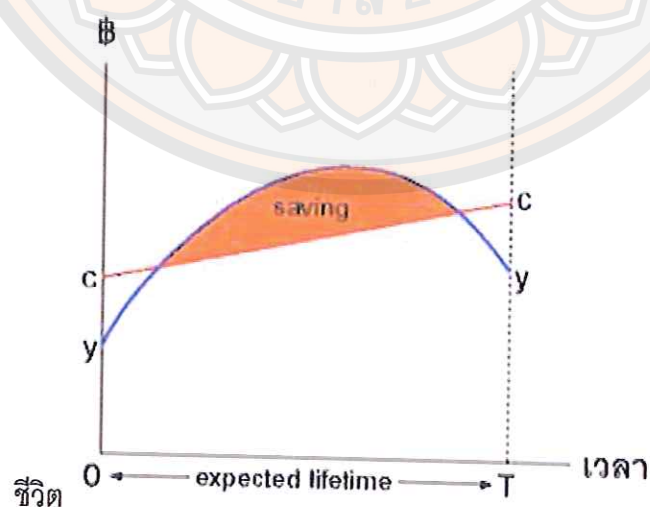
การออมกับทฤษฎีการบริโภค

จากที่กล่าวไปแล้วว่าการบริโภคและการออมเป็นของคู่กันดังนั้นการออมจึงมีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีการบริโภคอย่างใกล้ชิด (ใจเดียว โกลมเพ็ชร, 2551, หน้า 13)

- ตามแนวคิดของ James S. Duesenberry เชื่อว่าครัวเรือนที่มีระดับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและระดับรายได้อยู่ในระดับหนึ่งแล้วจะเป็นการยากที่จะทำให้ผู้บริโภคลดระดับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคให้ต่ำกว่าเดิมเมื่อระดับรายได้เปรียบเทียบกับระดับรายได้ที่เคยได้รับสูงสุด

- ตามแนวคิดของ Franco Modigliani, Albert Ando และ Richard Brumberg เชื่อว่าปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในช่วงเวลาหนึ่งจะขึ้นอยู่กับการคาดคะเนของรายได้ตลอดช่วงอายุขัยทั้งในอดีตปัจจุบันและอนาคตหากพิจารณาการกระจายรายได้และปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในวัฏจักรชีวิตที่ควรจะเป็นของบุคคลหนึ่งๆ ดังภาพที่ 2

ภาพ 2 การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในวัฏจักร

ที่มา: <http://www.fpo.go.th/s-i/source/eco/eco6.htm>

จากภาพที่ 2 จะเห็นว่าในช่วงชีวิตของบุคคลขณะที่มีอายุน้อยจะมีระดับรายได้อยู่ในระดับต่ำและจะมีรายได้สูงขึ้นเมื่อมีอายุมากขึ้นต่อมาเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุก็จะกลับมามีรายได้ลดลงอีกครั้งการกระจายรายได้ตลอดช่วงอายุจึงมีลักษณะเป็นไปตามเส้น yy ส่วนปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของบุคคลจะสูงขึ้นเป็นลำดับตามอายุซึ่งมีลักษณะของการกระจายปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคตามเส้น cc เมื่อทำการเปรียบเทียบกันระหว่างเส้น yy และ cc แล้วจะพบว่าในช่วงต้นของชีวิตบุคคลจะมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการบริโภคนั้นบุคคลจึงต้องประพฤติตนเป็นผู้กอบกู้ต่อมาในช่วงกลางของชีวิตจึงจะเริ่มที่จะมีรายได้เหลือจ่ายจนสามารถชดเชยหนี้เดิมได้และเก็บเงินสะสมไว้สำหรับช่วงปลายของชีวิตเงินสะสมส่วนนี้ก็คือส่วนของเงินออมนั่นเอง

- ตามแนวคิดของ Milton Friedman เชื่อว่าครัวเรือนจะมีพฤติกรรมในจัดสรรรายได้เพื่อการบริโภคโดยอิงกับรายได้ในระยะยาวที่คาดว่าจะได้รับพร้อมทั้งได้กำหนดให้รายได้ประกอบไปด้วย 2 ส่วนคือรายได้ถาวรและรายได้ชั่วคราวซึ่งตามทฤษฎีนี้ปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนจะขึ้นอยู่กับรายได้ถาวรโดยครัวเรือนจะไม่ทำการบริโภคในส่วนของรายได้ชั่วคราว ดังนั้นจากการที่การออมเป็นเงินส่วนเหลือที่ไม่ได้ทำการบริโภคแล้วจึงสามารถเกิดได้ทั้งจากส่วนของรายได้ถาวรและรายได้ชั่วคราว

3. รูปแบบการออมเงิน

รูปแบบการออม (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2551 : ออนไลน์) ได้แก่

1. การออมในตลาดเงิน ตลาดเงินในระบบมีสถาบันการเงินเป็นศูนย์กลางในการระดมเงินออมจากครัวเรือนซึ่งถือเป็นแหล่งที่มาของเงินทุนและนำเงินทุนไปปล่อยให้ผู้ยืมแก่ผู้ขาดแคลนเงินในระยะสั้นลักษณะเด่นของตลาดเงินคือทุกกิจกรรมเป็นการกู้ยืมผ่านตัวกลางและระยะเวลาการกู้ยืมสั้นไม่เกิน 1 ปีการออมในตลาดเงินได้แก่

1.1 การออมกับธนาคารรับฝากเงินประเภทกระแสรายวันหรือเดินสะพัดออมทรัพย์เงินฝากประจำเงินฝากแบบพิเศษมีเงื่อนไขในการรับฝากเงินและการจ่ายผลตอบแทนและการฝากออมทรัพย์พิเศษแบบมีรางวัล

1.2 การออมกับสถาบันที่มีธนาคารได้แก่

1) บริษัทเงินทุนบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์บริษัทเครดิตฟองซิเอร์รับฝากเงินในรูปแบบตั๋วสัญญาใช้เงิน

2) สหกรณ์ออมทรัพย์แหล่งเงินทุนอยู่ในรูปเงินฝากคล้ายธนาคารพาณิชย์และเงินค้ำหุ้น

3) บริษัทประกันชีวิตเป็นสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่ระดมเงินออมระยะยาวจากประชาชนในรูปกรมธรรม์ประกันชีวิตโดยผู้ซื้อกรมธรรม์จะต้องจ่ายเบี้ยประกันเป็นงวดๆ ตามรูปแบบของการประกันชีวิต (พรทิพย์ เขียวรีวิทย์, 2548, หน้า 137)

2. การออมในตลาดตราสารหนี้ตลาดตราสารหนี้เป็นศูนย์กลางที่ระดมเงินทุนจากผู้ออมไปยังผู้ลงทุนโดยตรงมีสภาพเป็นเจ้าหนี้ผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ยที่ตราไว้ส่วนลดรับ (ส่วนต่างระหว่างราคาไถ่ถอนหุ้นกู้กับราคาหุ้นกู้ที่ออกเสนอขายครั้งแรกและกำไรหรือขาดทุนจากการซื้อขายในตลาดรอง) การออมในตลาดตราสารหนี้ (สันติ กิระนันทน์, 2548, หน้า 10-11) ได้แก่

2.1 ตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐบาลเป็นตราสารหนี้ที่ออกโดยกระทรวงการคลังผู้ถือมีฐานะเป็นเจ้าหนี้ของรัฐบาลได้แก่ตั๋วเงินคลังและพันธบัตรรัฐบาล

2.2 ตราสารหนี้ที่ออกโดยองค์กรภาครัฐเช่นพันธบัตรรัฐวิสาหกิจพันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นต้น

2.3 ตราสารหนี้ภาคเอกชน (หุ้นกู้) เป็นตราสารหนี้ที่มีอายุมากกว่า 1 ปีที่ออกโดยภาคธุรกิจเอกชนเพื่อระดมทุนจากประชาชนทั่วไปนำไปใช้ในการดำเนินกิจการซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535

3. การออมในตลาดทุนการออมในตลาดทุนได้แก่การลงทุนในหลักทรัพย์อันประกอบไปด้วยหุ้นสามัญหุ้นบริมสิทธิ์หน่วยลงทุนหรือตราสารแสดงสิทธิในทรัพย์สินของโครงการจัดการลงทุนบริษัทหลักทรัพย์จัดการลงทุนของกองทุนโบสสำคัญแสดงสิทธิในการขอซื้อหุ้นสามัญของบริษัทผู้ออกตามระยะเวลาที่กำหนดในอนาคต (Warrant) เป็นต้นการลงทุนในตลาดทุนอาจมีลักษณะพิเศษซึ่งแตกต่างไปจากการลงทุนในตลาดเงินและตลาดตราสารหนี้ที่ให้ผลตอบแทนในรูปตัวเงินที่คงที่เช่นการฝากเงินกับสถาบันการเงินการซื้อพันธบัตรรัฐบาลความแตกต่างมีดังนี้

ประการแรกผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดทุนมี 2 ช่องทางคือช่องทางแรกได้รับในรูปของเงินปันผลของหุ้นที่บริษัทนำออกจำหน่ายอัตราเงินปันผลที่ผู้ถือหุ้นจะได้รับนี้มีได้กำหนดไว้ตายตัวล่วงหน้าแต่ขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานและผลกำไรของผู้ประกอบการและผลตอบแทนแก่ผู้ลงทุนอีกช่องทางเป็นกำไรหรือขาดทุนจากส่วนต่างระหว่างราคาหลักทรัพย์ที่ซื้อและราคาหลักทรัพย์ที่ขายขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจโดยรวมอุตสาหกรรมตัวบริษัทและตลาดช่วงที่ซื้อและขาย

ประการที่สองสภาพคล่องของหลักทรัพย์ในตลาดทุนต่ำกว่าตลาดเงินและตราสารหนี้และมีความไม่แน่นอนหรือความเสี่ยงเกิดขึ้นได้บ่อยครั้งขึ้นอยู่กับระดับของอุปสงค์ของตลาดซึ่งเปลี่ยนแปลงได้ง่ายต่อปัจจัยภายในและภายนอก

4. การออมในรูปแบบอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบการซื้อขาย แลกเปลี่ยนสิ่งของต่างๆ หรือการสะสมสิ่งของที่มีมูลค่าเปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลาความนิยมการ เก็บกำไรหรือความพอใจได้แก่ ทองคำ ที่ดิน บ้าน เงินตราต่างประเทศ วัตถุโบราณ พระเครื่อง แสตมป์ เป็นต้น

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟ ซี จำกัด, (มหาชน), (2548) กล่าวว่า เงินออม ส่วนใหญ่เป็นการฝากเงินก้อนกับธนาคารถึงร้อยละ 88.00 สูงกว่าร้อยละ 71.00 ในการสำรวจครั้งที่แล้ว สำหรับการออมในรูปแบบกรรมธรรม์ประกันชีวิตลดลงค่อนข้างมาก โดยลดลงทุกภาคของประเทศ มีความสอดคล้องกับรายได้เฉลี่ยที่แท้จริง (หักลบด้วยเงินเฟ้อ) ที่ลดลง เนื่องจากผู้จะออมในรูปแบบของประกันชีวิตส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้ค่อนข้างสูง สำหรับการออมในรูปแบบอื่น ๆ เช่นการออมผ่านสหกรณ์และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

สำนักงานสถิติแห่งชาติ, (2541, หน้า 22) ผู้ออมในประเทศส่วนใหญ่ นิยมฝากเงินไว้กับ สถาบันการเงิน ซึ่งเชื่ออำนวยความสะดวกกับผู้ออมเป็นอย่างมาก แต่ในภาวะที่อัตราดอกเบี้ยเงิน ฝากลดลงมาอยู่ในระดับต่ำ ผู้ออมได้เริ่มหันมาให้ความสนใจการออมในรูปแบบอื่น ๆ ที่ให้ ผลตอบแทนสูงกว่า โดยต้องคำนึงถึงความเสี่ยงมากขึ้น

จากรายงานเชิงวิเคราะห์สำนักงานสถิติแห่งชาติ, (2541, หน้า 19) พบว่า การใช้บริการใน สถาบันการเงินด้านการฝากเงินครัวเรือนร้อยละ 48.90 มีการฝากเงินในสถาบันการเงิน ได้แก่ ธนาคารของรัฐ ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัท เครดิตฟองซิเอร์ บริษัทประกัน ชีวิต สหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นต้นหากพิจารณา เป็นรายภาค พบว่าใน กรุงเทพมหานคร และ 3 จังหวัดรอบกรุงเทพมหานครร้อยละ 60.70 มีการฝากเงินในสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูงกว่า ภาคอื่น ๆ ภาคใต้เป็นภาคที่มีสัดส่วนของครัวเรือนที่ฝากเงินในสถาบันการเงินต่ำที่สุดคือร้อยละ 41.90 การพิจารณาตามกลุ่มสถานะทางเศรษฐกิจสังคมพบว่า ครัวเรือนลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพ นักวิชาการและนักบริหารมีสัดส่วนของครัวเรือนที่ฝากเงินร้อยละ 83.50 สำหรับครัวเรือนผู้ถือครอง ทำการเกษตรซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ที่สุดของประเทศนั้นมีสัดส่วนของครัวเรือนที่ใช้บริการฝากเงิน ประมาณครึ่งหนึ่งของครัวเรือน ในกลุ่มนี้ การใช้บริการในสถาบันการเงินมีความสัมพันธ์กับรายได้ ของครัวเรือนอย่างเป็นปฏิภาคต่อกันหากพิจารณาตามรายได้พบว่า ครัวเรือนที่มีรายได้สูงจะมี สัดส่วนของครัวเรือนที่ฝากเงินสูงกว่าครัวเรือนกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า การใช้บริการในสถาบันการเงิน ของครัวเรือน จำแนกตามอายุและเพศของหัวหน้าครอบครัว พบว่ากลุ่มครัวเรือนที่หัวหน้า ครอบครัวอายุระหว่าง 30-50 ปี ทั้งหญิงและชายมีสัดส่วนที่ใช้บริการฝากเงินมากกว่ากลุ่มอายุอื่น

วัตถุประสงค์ของการออม

สุมาลี เกตุรามฤทธิ, (2550. , บทความ) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการออมไว้ดังนี้

1. การออมเป็นสร้างหลักประกันชีวิตและความมั่นคงทางการเงิน
2. เพื่อให้มีเงินไว้ใช้ในวัยชรา
3. เพื่อให้ไว้ใช้ทางการศึกษาและความก้าวหน้าในการทำงาน
4. เพื่อให้ไว้เป็นมรดก ให้ลูกหลานและสังคม

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟ ซี จำกัด (มหาชน) (2548) การวางเป้าหมายในการออมมีความสำคัญอย่างยิ่งเพื่อเป็นการบังคับตัวเองทางอ้อมในการออมเงินสำหรับวันข้างหน้า ซึ่งมีความแตกต่างของแต่ละบุคคลดังนี้

1. บางคนคิดว่าจะเก็บเงินเพื่อซื้อรถยนต์ให้ได้ภายในปีหน้า
2. เก็บเงินเพื่อแต่งงานในอีก 5 ปี ข้างหน้า
3. เก็บเงินเพื่อซื้อบ้านของตนเองสักหลังในอีก 10 ปี
4. เพื่อเอาไว้เป็นทุนการศึกษาให้ลูก
5. ไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เช่น เจ็บไข้ได้ป่วย
6. ไว้ใช้จ่ายหลังเกษียณอายุจากการงานแล้ว

สุชาใจ นำบุตร (2543, หน้า 185) กล่าวว่า เงินออมเป็นปัจจัยที่ทำให้เป้าหมาย ซึ่งบุคคลกำหนดไว้ในอนาคตได้บรรลุจุดประสงค์ เช่น กำหนดเป้าหมายว่าอีก 5 ปีข้างหน้าต้องมีบ้านเดี่ยวพื้นที่ 100 ตารางวา ราคา 10 ล้านบาท เป็นของตนเองในอนาคตให้ได้ เงินออมจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดให้เป้าหมายที่วางไว้เป็นจริงขึ้นมาได้ นอกจากนี้เงินออมยังใช้สำหรับแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนทางการเงินที่อาจเกิดขึ้น โดยคาดไม่ถึงถึงสิ่งสูงใจสำคัญที่ทำให้เกิดการออม คือ การมีเป้าหมายโดยมากบุคคลจะมีเป้าหมายในชีวิต ซึ่งอาจจะแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. เป้าหมายเกี่ยวกับการเงิน (financial goals) ซึ่งเป็นเป้าหมายที่เกี่ยวกับการเงินของบุคคลอันจะมีผลให้ฐานะการเงินของบุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลง เช่น ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีเงินซื้อบ้านเป็นของตนเอง มีเงินใช้อย่างเพียงพอเมื่อยามเกษียณอายุ ซึ่งเป้าหมายการเงินของบุคคลจะบรรลุผลสำเร็จก็ต้องมีการวางแผนการเงินที่ดี

2. เป้าหมายที่ไม่เกี่ยวกับเงิน (non-financial goals) บางครั้งเงินก็ไม่ใช่สิ่งที่บุคคลมุ่งหวังเสมอไป ทักษะคติ ความนึกคิดเกี่ยวข้องกับครอบครัว สังคม ศีลธรรมและศาสนา อาจมีค่าสำคัญมากกว่าเงินก็ได้ เพราะบางคนถือว่าเงินไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุดของชีวิต คนที่มีเงินอาจจะไม่ใช่คนที่มีความสุขแต่สิ่งที่เขาตั้งเป้าหมายไว้ คือ ต้องการให้ครอบครัวอยู่อย่างมีความสุข

สำนักงานสถิติแห่งชาติ, (2541, หน้า 23) พบว่า ในครัวเรือนที่มีการฝากเงินกับสถาบัน

การเงินนั้นจำนวนครัวเรือนร้อยละ 75.30 รายงานเหตุผลที่สำคัญที่สุดที่ครัวเรือนฝากเงิน 1) เพื่อเก็บไว้ใช้เวลาเจ็บป่วยหรือยามชราสูงสูดร้อยละ 25.20 2) เพื่อการศึกษาของตนเองหรือบุตรหลาน ร้อยละ 22.00 3) เพื่อกิจกรรมทางศาสนา หรือ ประเพณี เช่น งานบุญ ทอดกฐิน แต่งงานร้อยละ 1.31 เหตุผลที่ครัวเรือนไม่ฝากเงินกับสถาบันการเงินเนื่องจากไม่มีเงินเหลือจากใช้จ่ายเพื่อการครองชีพสูงสูดร้อยละ 83.40 และต่ำสุดเนื่องจากขาดความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงินร้อยละ .20

จารุณี บุญยะพงส์ไชย, (2545) วัตถุประสงค์การออมจำแนกโดยมีการวางแผนการออมก่อนกับไม่มีการวางแผนก่อน ได้ดังนี้

1. มีการวางแผนการออมก่อน พบว่า 1) เก็บออมโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นรายจ่ายในอนาคตของครอบครัวร้อยละ 24.46 2) มีวัตถุประสงค์ของการออมเพื่อต้องการซื้อบ้านร้อยละ 23.24 3) ออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายยามฉุกเฉิน 4) ออมเพื่อซื้อทรัพย์สินร้อยละ 12.35 5) ออมเพื่อการศึกษาของบุตร ร้อยละ 10.17 6) ออมเพื่อเก็บไว้เป็นทุนร้อยละ 8.23 7) ออมเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงินร้อยละ 1.45

2. ไม่มีการวางแผนการออมก่อน พบว่า วัตถุประสงค์ในการออม 1) เพื่อเป็นรายจ่ายในอนาคตร้อยละ 27.67 2) เป็นรายจ่ายยามฉุกเฉินร้อยละ 19.21 3) เป็นรายจ่ายการศึกษาร้อยละ 14.21 4) เพื่อการซื้อบ้านร้อยละ 15.25 5) เพื่อต้องการซื้อทรัพย์สิน ร้อยละ 7.91

ปัจจัยที่มีผลต่อการออม

จารุณี บุญยะพงส์ไชย (2545, หน้า 9) พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการออมมีดังนี้

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (socioeconomic factors)

1. แหล่งที่มาของรายได้แน่นอน (certainly) เป็นรายได้จากเงินเดือนประจำที่ครัวเรือนได้รับทุกๆเดือนเช่นเงินเดือนประจำรายได้จากค่าเช่าในแต่ละเดือนรายได้จากดอกเบี้ย
2. แหล่งที่มาของรายได้ไม่แน่นอน (uncertainly) เป็นรายได้ที่ครัวเรือนได้รับไม่แน่นอนในแต่ละเดือนได้แก่รายได้จากการเกษตรรายได้จากการประกอบอาชีพอิสระเงินที่บุตรหลานญาติพี่น้องส่งมาให้ค่าจ้างทั่วไปกำไรจากการทำธุรกิจรายได้จากอาชีพเสริม
3. ปริมาณทรัพย์สินทางการเงินสุทธิของครัวเรือนหมายถึงการครอบครองทรัพย์สินทั้งที่เป็นสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์เช่นรถจักรยานยนต์รถยนต์บ้านตึกแถวที่ดิน ฯลฯ

มูลเหตุจูงใจของการเกิดพฤติกรรมการออม

1. การออมโดยสมัครใจเป็นการออมที่เกิดขึ้นจากการคำนวณเปรียบเทียบประโยชน์ปัจจุบันประโยชน์อนาคตโดยหากเห็นว่าประโยชน์ในอนาคตมากกว่าก็ทำการออมและการจับจ่าย

ใช้สอยรายได้มักจะขึ้นกับสภาพแวดล้อมที่จิตใจขึ้นอยู่กับอารมณ์หรือความเคยชินของตนซึ่งโดยทั่วไปคนเรามักจะตีค่าประโยชน์ในอนาคตต่ำกว่าที่ควรเป็นเสมอ

2. การออมโดยถูกบังคับหมายถึงการที่เอกชนหรือประชาชนส่วนรวมถูกเหตุการณ์ภายนอกบังคับให้ต้องจัดจ่ายใช้สอยรายได้ทั้งหมดหรือแต่เพียงส่วนหนึ่งของตนโดยที่มาของการออมถูกบังคับนี้ตัวอย่างเช่น

2.1 การออมซึ่งถูกบังคับโดยนิติบุคคล (ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท) ซึ่งธุรกิจมักจะหักส่วนของกำไรและส่วนของเงินปันผลเพื่อเป็นเงินทุนสะสมในการขยายกิจการ

2.2 การออมซึ่งถูกบังคับโดยรัฐบาลเช่นกองทุนประกันสังคมมาตรการด้านภาษีเพื่อเป็นการสะสมทุนนำไปใช้ในกิจการอันเป็นส่วนรอบของประชาชน

2.3 การออมซึ่งถูกบังคับโดยค่าของเงินลดลงเช่นเพื่อเกิดกรณีเงินเพื่อซึ่งค่าของเงินจะลดลงราคาสินค้าปรับสูงขึ้นและกระทบโดยตรงต่อผู้มีรายได้ประจำซึ่งก็จะเป็นผลทำให้มีการบริโภคลดลง

3. การออมของสังคมหมายถึงการออมทรัพย์โดยส่วนรวมในสังคมหนึ่งซึ่งมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง 4 ประการได้แก่

3.1 ปริมาณรายได้ประชาชาติหรือกล่าวง่าย ๆ ก็คือรายได้ของภาคเอกชนโดยส่วนรวมซึ่งหากรายได้ประชาชาติเพิ่มสูงขึ้นย่อมสะท้อนถึงระบบเศรษฐกิจเพราะเมื่อประชาชนมีอัตรารายได้เพิ่มมากขึ้นแนวโน้มของการบริโภคจะเพิ่มขึ้นแต่มีสัดส่วนที่น้อยกว่าการเพิ่มของรายได้ซึ่งทำให้มีการออมทรัพย์มากขึ้น

3.2 ระดับรายได้ของประชากรกับการออมสามารถตั้งข้อสังเกตพบว่าการออมรายได้ที่น้อยซึ่งโดยมากจะมีรายได้พอเลี้ยงปากเลี้ยงท้องไปวันหนึ่งๆแทบจะไม่มีอะไรที่จะเก็บออมเพราะรายได้ที่ได้มาจะหมดไปกับการใช้จ่ายใช้สอยนิสัยการเก็บออมทรัพย์ก็มักจะมีน้อยเพราะชีวิตของผู้มีรายได้น้อยมีปัจจัยแวดล้อมต่างๆที่ทำให้คิดถึงปัจจุบันมากกว่าอนาคตกลุ่มคนชั้นกลางซึ่งการกินอยู่ปัจจุบันสุขสบายแล้วก็คิดถึงอนาคตมากโอกาสที่จะมีการเก็บออมก็จะมีมากนอกจากนั้นยังมีความกระตือรือร้นที่จะสร้างชีวิตให้ก้าวหน้าและอยู่ในฐานะที่มั่นคงตลอดไปกลุ่มผู้มีรายได้สูงส่วนที่เหลือจากการจ่ายก็เก็บออมไว้ทั้งหมด

3.3 ความรู้สึกของประชาชนโดยทั่วไปเมื่อประชาชนคิดว่าเงินมีค่าขึ้นก็จะมี การออมมากขึ้นและในทางตรงข้ามเมื่อใดก็ตามที่เงินมีค่าน้อยลงคนจะออมน้อยลงเพราะหากเก็บไว้ก็จะมีแต่เสื่อมค่าโดยถ้าจะออมก็จะออมในรูปที่ซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่ราคาจะเพิ่มสูงขึ้นหรือให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าการถือเงินสด

3.4 อัตราดอกเบีย้นักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิกเชื่อว่า อัตราดอกเบีย้เป็นสิ่งสำคัญที่กำหนดปริมาณส่วนออมคือถ้าอัตราดอกเบีย้สูงคนจะออมทรัพย์มากเมื่ออัตราดอกเบีย้ต่ำคนจะออมน้อยลงอย่างไรก็ดีนักเศรษฐศาสตร์สำนักเคนส์เห็นว่า อัตราดอกเบีย้มีอิทธิพลน้อยมากต่อการออมและได้อธิบายอีกว่าน้อยคนที่จะเปลี่ยนสภาพการใช้จ่ายหรือการออมทรัพย์ด้วยเหตุผลที่อัตราดอกเบีย้เปลี่ยนไปร้อยละ 4.00-5.00

ปัจจัยด้านจิตวิทยา (Psychological factor)

เสรี วงษ์มณฑา, (2541, หน้า 141-151) ได้กล่าวถึง ปัจจัยทางจิตวิทยา คือ การเลือกซื้อของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางจิตวิทยา ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยภายในตัวผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อและการใช้สินค้า ประกอบด้วย

1. การจูงใจ หมายถึง สิ่งกระตุ้นที่อยู่ในตัวบุคคล ซึ่งกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติ การจูงใจเกิดภายในตัวบุคคล แต่อาจถูกกระทบจากปัจจัยทางวัฒนธรรม
2. การรับรู้ เป็นกระบวนการซึ่งแต่ละบุคคลได้รับการเลือกสรรจัดระเบียบ และตีความหมายข้อมูล เพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมายหรือหมายถึงกระบวนการความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อโลกที่เขาอาศัยอยู่ การรับรู้เป็นกระบวนการแต่ละบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับ ความเชื่อ ประสบการณ์ ความต้องการ อารมณ์และสิ่งกระตุ้น โดยจะพิจารณาเป็นกระบวนการการกลั่นกรอง การรับรู้จะแสดงถึงความรู้สึกจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การได้เห็น การได้กลิ่น การได้ยิน การได้รสชาติ และการได้ความรู้สึก
3. การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมและความโน้มเอียงของพฤติกรรมจากประสบการณ์ที่ผ่านมา การเรียนรู้ของบุคคลเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งกระตุ้นและเกิดการตอบสนอง การเรียนรู้เกิดจากอิทธิพลหลายอย่าง เช่น ทักษะคติ ความเชื่อ และประสบการณ์ในอดีต
4. ความน่าเชื่อถือ เป็นความคิดที่บุคคลยึดถือเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีต
5. ทักษะคติ หมายถึง การประเมินความพึงพอใจหรือไม่พอใจของบุคคลหรือความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
6. บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะด้านจิตวิทยาที่แตกต่างกันของบุคคล ซึ่งนำไปสู่การตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่มีแนวโน้มเหมือนเดิมและสอดคล้องกัน
7. แนวคิดของตนเอง หมายถึงความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง หรือความคิดที่บุคคลคิดว่าบุคคลอื่น (สังคม) มีความคิดเห็นต่อตนอย่างไร

แรงจูงใจ

พะยอม วงศ์สารศรี, (2542 : 51-53) ได้กล่าวถึงทฤษฎีลำดับชั้นความต้องการ(Hierarchy of Needs Theory) นี้เอาไว้ว่าความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่ต้องการเพื่อการดำรงชีพทั้งนี้ Maslow ได้จัดกลุ่มและลำดับความต้องการของมนุษย์ที่เกิดขึ้นเป็นขั้นตอนถ้าต้องการอันหนึ่งได้รับการตอบสนองจนเป็นที่น่าพอใจแล้วความต้องการถัดไปที่สูงกว่าก็จะเกิดขึ้นแต่ถ้าความต้องการแรกยังไม่ได้รับการตอบสนองก็จะยังไม่เกิดความต้องการขั้นต่อไปความต้องการของมนุษย์แบ่งได้เป็น 5ระดับพอสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) ความต้องการในขั้นนี้เป็นความต้องการที่เกิดจากแรงขับพื้นฐานเช่นความหิวความง่วงความกระหายถ้าความต้องการในขั้นแรกไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการในลำดับขั้นต่อไปจะไม่ได้รับการพัฒนา
2. ความต้องการเกี่ยวกับความปลอดภัย (Safety Needs) เมื่อความต้องการขั้นแรกบรรลุผลมนุษย์จะต้องการมีความปลอดภัยในชีวิตซึ่งรวมถึงความต้องการทางร่างกายความต้องการที่จะอยู่ในระเบียบแบบแผนและสามารถคาดการณ์ได้ถึงระยะเวลาต่อไปในอนาคต
3. ความต้องการเกี่ยวกับความรัก (Belonging Needs) ความต้องการในขั้นที่สามนี้ก่อให้เกิดความต้องการความรักซึ่งนอกจากความรักความเสน่หาแล้วยังรวมถึงความรู้สึกเป็นเจ้าของความพึงพอใจการมีส่วนร่วมในการทำงานและกลุ่มสังคม
4. ความต้องการที่จะได้รับความนิยมนยกย่อง (Esteem Needs) ความต้องการที่จะได้รับความนิยมนยกย่องมี 2 อย่างอย่างแรกเกี่ยวกับการตัดสินใจของตนเองในเรื่องของความมั่นคงความสำเร็จความสามารถที่เพียงพอและการมอบความไว้วางใจอย่างที่สองเกี่ยวข้องกับสิ่งอื่นๆ เช่นการยอมรับความสนใจและการรู้ซึ่งถึงคุณค่า
5. ความต้องการที่จะรู้ถึงความสามารถที่แท้จริง (Self – actualization Needs) ขั้นสูงสุดของลำดับชั้นของความต้องการของมาสโลว์คือความต้องการที่จะรู้ถึงความสามารถที่แท้จริงถ้าหากมนุษย์ประสบความสำเร็จในความต้องการที่ขั้นแล้วจะทำให้รู้สึกคับข้องใจบุคคลนั้นจะต้องหาโอกาสทำกิจกรรมที่ตนพอใจสำหรับการพัฒนาที่จะนำไปสู่ความสามารถที่แท้จริงนั้นจะเกิดขึ้นได้เมื่อการสร้างความสามารถนั้นทำให้เกิดความก้าวหน้าจนถึงขีดสูงสุด

ศิริวรรณ เสรีรัตน์, (2546, หน้า 199) กล่าวว่า ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (Psychological factor) การเลือกซื้อของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางจิตวิทยา ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยภายในตัวผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อและการใช้สินค้า ประกอบด้วย

1. การจูงใจ หมายถึง สิ่งกระตุ้นที่อยู่ในตัวบุคคล ซึ่งกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติ การจูงใจเกิดภายในตัวบุคคล แต่อาจถูกกระทบจากปัจจัยทางวัฒนธรรม

HG
2028.
ป.ศ.ช.
ป.ศ.ช.
2556

- 6 ส.ย. 2558

25
สำนักงานสาธารณสุข

2. การรับรู้ เป็นกระบวนการซึ่งแต่ละบุคคลได้รับการเลือกสรรจัดระเบียบ และตีความหมายข้อมูล เพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมายหรือหมายถึงกระบวนการความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อโลกที่เขาอาศัยอยู่ การรับรู้เป็นกระบวนการแต่ละบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับ ความเชื่อ ประสิทธิภาพ ความต้องการ อารมณ์และสิ่งกระตุ้น โดยจะพิจารณาเป็นกระบวนการการกลั่นกรอง การรับรู้จะแสดงถึงความรู้สึกจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การได้เห็น การได้กลิ่น การได้ยิน การได้รสชาติ และการได้ความรู้สึก

3. การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมแบบความโน้มเอียงของพฤติกรรมจากประสบการณ์ที่ผ่านมา การเรียนรู้ของบุคคลเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งกระตุ้นและเกิดการตอบสนอง การเรียนรู้เกิดจากอิทธิพลหลายอย่าง เช่น ทักษะคิด ความเชื่อ และประสบการณ์ในอดีต

4. ความน่าเชื่อถือ เป็นความคิดที่บุคคลยึดถือเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีต

5. ทักษะคิด หมายถึง การประเมินความพึงพอใจหรือไม่พอใจของบุคคลหรือความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

6. บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะด้านจิตวิทยาที่แตกต่างกันของบุคคล ซึ่งนำไปสู่การตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่มีแนวโน้มเหมือนเดิมและสอดคล้องกัน

7. แนวคิดของตนเอง หมายถึงความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง หรือความคิดที่บุคคลคิดว่าบุคคลอื่น (สังคม) มีความคิดเห็นต่อตนอย่างไร

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กนิษฐ ภาตุละมุล (2553) จากงานวิจัยเรื่อง long-term saving in Thailand โดยคณะเศรษฐกรประจำธนาคารแห่งประเทศไทยที่ได้นำเสนอในงานสัมมนาวิชาการประจำปี พ.ศ. 2548 นั้นพบว่าอัตราการออมของประเทศไทยในขณะนี้สูงเกินกว่าอัตราร้อยละ 25 ตามเกณฑ์ของงานโฆษณาส่งเสริมการออมขึ้นนั้นไปแล้วโดยอัตราการออมในปี 2546 นี้อยู่ที่ร้อยละ 30.5 ของรายได้ประชาชาติแม้ว่าอัตราการออมในระดับร้อยละ 30 นี้จะถูกจัดว่าเป็นอัตราการออมในระดับสูงเมื่อเทียบกับอัตราการออมในประเทศอื่นๆแล้วแต่คณะเศรษฐกรของธนาคารแห่งประเทศไทยชี้ว่าอัตราการออมของประเทศอยู่ในช่วงกลางเพราะประเทศไทยเคยมีอัตราการออมสูงสุดอยู่ที่ระดับร้อยละ 35.2 ของรายได้ประชาชาติในปี 2534 และนับจากปีนั้นเรื่อยมาอัตราการออมก็มีแนวโน้มที่จะปรับตัวลดลงโดยตลอด

ประยงค์ คูศิริสิน, (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีการออม โดยมีพฤติกรรมการออมตามนโยบายเศรษฐกิจพอเพียงของรัฐบาล โดยระยะเวลาการออมของครัวเรือน 10-12 ปี ด้านรูปแบบการออมของครัวเรือนส่วนใหญ่ใช้บริการของธนาคาร กองทุนประกันสังคมและกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และมีการออมนอกระบบสถาบันการเงินในรูปแบบของการซื้อทองคำและการซื้ออสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน ด้านปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน คือ ด้านผลิตภัณฑ์การออมมีให้เลือกหลายรูปแบบและมีความปลอดภัยต่อการออม ด้านผลตอบแทนและด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงิน คือ การมีเจ้าหน้าที่มาเยี่ยมถึงบ้าน เชื้อเชิญให้ออมเงิน การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นการออมเงินและมีการณรงค์การออมผ่านสื่อ

ปิยนุช ตู่แก้ว (2549) เป็นการศึกษาถึงรูปแบบการบริโภคและการออมของครัวเรือนในจังหวัดเชียงรายมีวัตถุประสงค์เพื่อประมาณการค่าใช้จ่ายในการบริโภคและการออมของจังหวัดเชียงรายและครัวเรือนจังหวัดเชียงรายรวมถึงศึกษารูปแบบการบริโภคและการออมของครัวเรือนในจังหวัดเชียงรายโดยใช้การเก็บข้อมูลปฐมภูมิจากการสอบถามครัวเรือนจำนวน 624 ตัวอย่าง และข้อมูลทุติยภูมิจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนพ.ศ. 2537-2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติและทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาและสร้างสมการเส้นถดถอยเชิงซ้อนเพื่อประมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการออมของจังหวัดเชียงรายจากการศึกษาสามารถประมาณโดยใช้สมการประมาณค่าใช้จ่ายในการบริโภคและการออมมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเฉลี่ยประมาณ 99,457 บาทต่อปีและการออมเฉลี่ยประมาณ 8,283 บาทต่อปีจากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 624 ครัวเรือนสามารถสรุปได้ว่าครัวเรือนมีเงินออมเฉลี่ยสูงสุดประมาณ 178,299 บาทโดยครัวเรือนส่วนใหญ่ฝากเงินไว้กับธนาคาร

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ (2547) เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมการออมของคนไทยในระดับครัวเรือนผลการศึกษาพบว่ารายได้ของครัวเรือนขนาดของครัวเรือนอายุภูมิภาคอาชีพของหัวหน้าครัวเรือนและสถานะเศรษฐกิจและสังคมของหัวหน้าครัวเรือนมีผลต่อระดับพฤติกรรมการออมของครัวเรือนอย่างมีนัยสำคัญ

นยนา พัฒนะณรงค์เลิศ (2548, หน้า 30) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ในระดับ 5,0001 – 10,000

บาท ร้อยละ 46.5 รองลงมาคือ 3,000 – 5,000 บาท โดยแหล่งที่มาของรายได้ มาจากผู้ปกครอง และการกู้เงินเพื่อการศึกษา พฤติกรรมการออมพบว่า มีระดับค่าใช้จ่ายระหว่าง 3,000 – 5,000 บาท โดยการเป็นค่าใช้จ่ายในค่าอาหาร ในส่วนของข้อมูลด้านพฤติกรรมการออมของนักศึกษา มีพฤติกรรมการออมเพื่อเก็บเงินไว้ใช้ในยามจำเป็น และเพื่อซื้อสินค้าที่ต้องการ และออมเพื่อใช้ในการศึกษา และเพื่ออนาคต มีรูปแบบการออมในรูปแบบของเงินสด

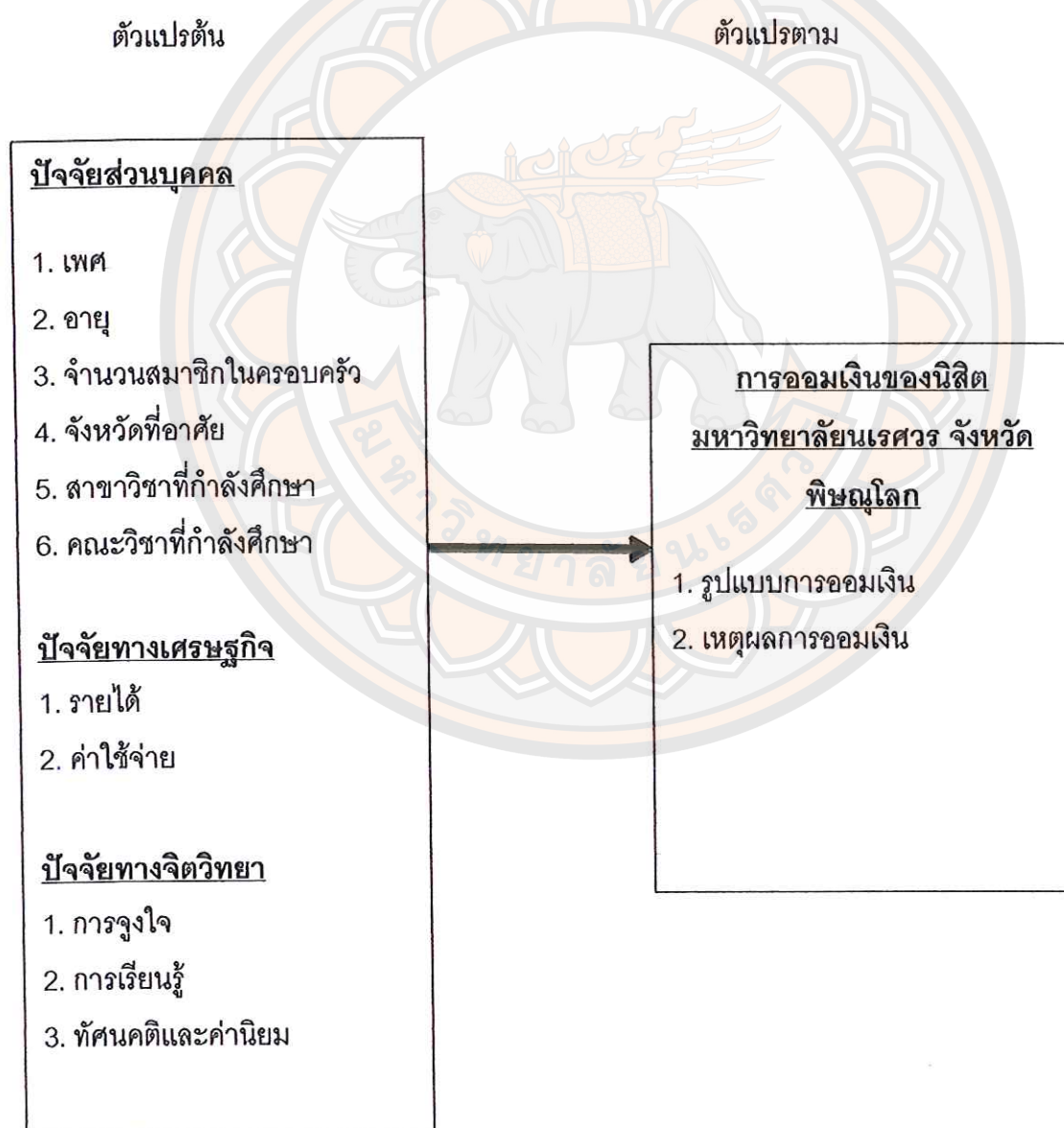
ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของกลุ่มเป้าหมาย โดยในภาวะเศรษฐกิจถดถอยจะส่งผลกระทบต่อให้เกิดพฤติกรรมการออมมากขึ้น ทั้งนี้การที่เศรษฐกิจดีขึ้นทำให้รายได้เพิ่มขึ้น นักศึกษาเริ่มสนใจในสินค้าฟุ่มเฟือยและไม่คำนึงการเก็บออมเท่าที่ควร แต่ในสภาวะเศรษฐกิจถดถอยเช่นในปัจจุบันนั้นเป็นสิ่งที่กดดันทำให้นักศึกษาตระหนักถึงคุณค่าของเงินมากขึ้น จึงส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมมากกว่า เมื่อพิจารณาปัญหาซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการออมที่น้อยลง พบว่าการที่รายจ่ายเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อการออมที่น้อยลงมากที่สุดคือ และการควบคุมตนเองในการออมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออม ส่วนการที่ไม่มีเหตุจูงใจในการออม การเลียนแบบพฤติกรรมของเพื่อนหรือคนใกล้ชิด หรือโปรแกรมส่งเสริมการขายของภาคธุรกิจ เช่น การลดราคา หรือของแถม มีอิทธิพลในการเกิดพฤติกรรมการออมที่ลดลงตามลำดับ ในส่วนของรูปแบบการออมที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมมีทั้งแบบการออมโดยจูงใจเช่น ความต้องการออมเพื่ออนาคต การต้องการนำเงินออมเก็บไว้ใช้ยามจำเป็น เพื่อซื้อสินค้าที่ต้องการ เป็นต้น และการออมแบบบังคับ เช่นการแนะนำ โดยผู้ปกครอง โดยรูปแบบการออมโดยจูงใจ และการออมแบบบังคับ ซึ่งแต่ละรูปแบบขึ้นอยู่กับพฤติกรรมส่วนตัวของแต่ละคนในการออม ทั้งนี้กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาอยู่ในวัยที่มีความเป็นอิสระสูงการออมที่มีรูปแบบแบบบังคับจึงมีอิทธิพลน้อยกว่าการออมแบบจูงใจ

Pootrakool, Ariyapruchya, and Sodsrichai (2005) เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีส่วนกำหนดการออมในระดับครัวเรือนของไทยจากการประมาณค่าทางเศรษฐมิติพบว่าระดับการออมของครัวเรือนจะเพิ่มขึ้นตามรายได้จำนวนผู้มีรายได้ในครัวเรือนและความสามารถในการเข้าถึงสถาบันการเงินในทางตรงกันข้ามการออมของครัวเรือนจะลดลงหากสมาชิกในครัวเรือนเป็นสมาชิกกองทุนประกันสังคมหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญของรัฐรวมถึงการได้รับสิทธิ 30 บาทรักษาทุกคนนอกจากนั้นการออมของครัวเรือนซึ่งอยู่ในรูปตัวเงินจะลดลงเมื่อครัวเรือนมีการออมผ่านสินทรัพย์คงทนเช่นการมีบ้านเป็นของตนเองและที่นำสนใจการศึกษาพบว่าขนาดของครัวเรือนมี

ความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระดับการออม ทั้งนี้ผู้วิจัยให้เหตุผลว่าเนื่องจากสมาชิกในครัวเรือนสามารถช่วยเหลือแบ่งปันกันได้หากมีสิ่งที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้นกับคนในครัวเรือนดังนั้นความตระหนักและความจำเป็นในการออมเพื่อเป็นหลักประกันในการรักษาระดับการบริโภคภายในครัวเรือนจึงลดลง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 3 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลกจำนวน 19,750 คน (กองบริการการศึกษา, 2555)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลกจำนวน 400 คน ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างพิจารณาจากตารางของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967: 125) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% จะใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยให้ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งสิ้น 35,687 คน

$$e = \text{ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5\%}$$

$$\text{แทนค่าได้ดังนี้ } n = \frac{19,750}{1 + 19,750 (.05)^2}$$

$$n = 395.96 \text{ ตัวอย่าง}$$

โดยผู้วิจัยได้ปรับจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น = 400 คน

โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามคณะของนิสิต โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น(Stratified Random Sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. จำแนกประเภทของนิสิตตามคณะ
2. ได้จำนวนนิสิต จำนวน 400 คน จากทั้งหมด 17 คณะ จำแนกนิสิตตามคณะ แสดงดังตารางที่ 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร แต่ละคณะ

คณะ	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1. เกษตรศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1278	26
2. วิทยาศาสตร์	2143	43
3. วิศวกรรมศาสตร์	2302	47
4. สถาปัตยกรรมศาสตร์	666	13
5. ทันตแพทยศาสตร์	515	10
6. พยาบาลศาสตร์	401	8
7. แพทยศาสตร์	909	18
8. เภสัชศาสตร์	753	15
9. วิทยาศาสตร์การแพทย์	604	12
10. สหเวชศาสตร์	814	17

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร แต่ละคณะ(ต่อ)

คณะ	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
11. สาธารณสุขศาสตร์	725	15
12. สังคมศาสตร์	2162	44
13. มนุษยศาสตร์	1375	28
14. นิติศาสตร์	767	16
15. ศึกษาศาสตร์	872	18
16. วิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์	2903	59
17. วิทยาลัยนานาชาติ	561	11
รวม	19750	400

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษา ผู้วิจัย ได้ทำการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว จังหวัดที่พักอาศัย คณะวิชาที่กำลังศึกษา มีลักษณะเป็นคำถามเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก โดยแบ่งเป็น 2 ปัจจัย ได้แก่

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ โครงสร้างรายได้ต่อเดือน โครงสร้างรายจ่ายต่อเดือน โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

2. ปัจจัยจิตวิทยา ประกอบไปด้วย การสนใจ การเรียนรู้ ความเชื่อและทัศนคติ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบให้เรียบลำดับความสำคัญ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การตอบแบบสอบถามพิจารณา ดังนี้ ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญมาก
- ระดับ 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญน้อยที่สุด

การแปลผลคะแนนรายข้อและโดยรวม ใช้ค่าเฉลี่ยที่มีค่าตั้งแต่ 1.00 – 5.00 โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1977: 14) ดังนี้

$$\text{Maximum} - \text{Minimum} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{ต่ำสุด}}$$

$$\text{Interval} = \frac{\text{จำนวนชั้น}}{5} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

โดยมีเกณฑ์คะแนนของค่าเฉลี่ยดังนี้

- คะแนน 4.21 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุด
- คะแนน 3.41 - 4.20 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญมาก
- คะแนน 2.61 - 3.40 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญปานกลาง
- คะแนน 1.81 - 2.60 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญน้อย
- คะแนน 1.00 - 1.80 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ประกอบไปด้วย ข้อมูลการออมเงิน รูปแบบการออม วัตถุประสงค์การออม และเหตุผลที่ไม่มีการออมเงิน มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

3. วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดหลักการทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออมเงิน เอกสาร ตำราทางวิชาการ และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา
2. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะและกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการออมเงินของนิสิต
3. ร่างแบบสอบถาม มาประยุกต์โดยพิจารณาจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยต่างๆ ที่ได้ศึกษา
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย
5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไข และให้ข้อเสนอแนะ แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) โดยได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.67 – 1.00 (แสดงดังภาคผนวก, หน้า 71)
6. นำแบบสอบถามที่คัดเลือกและปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยใช้นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร และคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach (กัลยา วานิชย์ปัญญา.2546:449) ซึ่งจากการทดสอบพบว่าประเด็นของคำถามในแต่ละประเด็นมีระดับความเชื่อมั่นดังนี้

ตาราง 2 แสดงค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)
ของครอนบัค (Cronbarch)

ประเด็นในการทดสอบ	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
การจูงใจ	.8852
การเรียนรู้	.8579
ทัศนคติและค่านิยม	.9019

7. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองการทำการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์ไปยังคณบดีทั้ง 17 คณะ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์แบบและมีความถูกต้องของการตอบแบบสอบถามของนิสิต

3. ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการศึกษาทั้งสิ้น 6 เดือน โดยเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม 2555 ถึงเดือนมีนาคม 2556 โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเป็นเวลา 3 เดือน ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

5. วิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแปรผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจำนวน 400 ชุดมาตรวจสอบความเรียบร้อยแล้วนำมาจัดระเบียบข้อมูลโดยนำข้อมูลมาลงรหัสและจัดบันทึกตารางลงรหัสโดยนำไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้

โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อใช้ในการวิจัยและใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) อธิบายลักษณะของข้อมูลที่ได้นำเสนอเป็นตารางซึ่งจะประกอบไปด้วย

5.1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ ของแบบสอบถามที่รวบรวมได้

5.1.2 นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยใช้

ค่าสถิติ ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลกวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ผลการทดสอบหาความสัมพันธ์ตามวัตถุประสงค์ โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square)

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยทางคณิตศาสตร์(arithmetic mean)ค่าความถี่ (frequency) ร้อยละ(percentage) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard deviation)

5.2.2สถิติอนุมานในการทดสอบหาความสัมพันธ์ ได้แก่ ไคสแควร์ (Chi-Square)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก" ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ 1) เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมรูปแบบการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงิน และรูปแบบการออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างพิจารณาจากตารางของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967: 125) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย ผู้วิจัยจึงขอแนะนำและแปรการวิเคราะห์ในรูปของตาราง แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว จังหวัดที่พักอาศัย คณะวิชาที่กำลังศึกษา มีลักษณะเป็นคำถามเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก โดยแบ่งเป็น 2 ปัจจัย ได้แก่

2.1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ โครงสร้างรายได้ต่อเดือน โครงสร้างรายจ่ายต่อเดือน โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

2.2 ปัจจัยจิตวิทยา ประกอบไปด้วย การจูงใจ การเรียนรู้ ความเชื่อและทัศนคติ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบให้เรียงลำดับความสำคัญ 5 4 3 2 1

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

ตอนที่ 4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงิน และรูปแบบการออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจในการแปลความหมาย ผู้วิจัยขอกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความต้องการ

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

χ^2 แทน ค่าทดสอบไคสแควร์

* แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

** แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนิสิตมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จังหวัดพิษณุโลก

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	99	24.8
หญิง	301	75.3
อายุ		
16 – 17 ปี	67	16.8
18 – 19 ปี	121	30.3
20 – 21 ปี	132	33.0
มากกว่า 21 ปี	80	20.0
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
ต่ำกว่า 3 คน	95	23.8
3 – 4 คน	123	30.8
5 – 6 คน	97	24.3
มากกว่า 6 คน	85	21.3

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ภูมิภาค		
ภาคเหนือ	132	33.0
ภาคใต้	43	10.8
ภาคกลาง	96	24.0
ภาคอีสาน	108	27.0
อื่น ๆ (ภาคตะวันออก)	21	5.2
คณะที่กำลังศึกษา		
เกษตรศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	26	6.5
วิทยาศาสตร์	43	10.8
วิศวกรรมศาสตร์	47	11.8
สถาปัตยกรรมศาสตร์	13	3.3
ทันตแพทยศาสตร์	10	2.5
พยาบาลศาสตร์	8	2.0
แพทยศาสตร์	18	4.5
เภสัชศาสตร์	15	3.8
วิทยาศาสตร์การแพทย์	12	3.0
สหเวชศาสตร์	17	4.3
สาธารณสุขศาสตร์	15	3.8
สังคมศาสตร์	44	11.0
มนุษยศาสตร์	28	7.0
นิติศาสตร์	16	4.0
ศึกษาศาสตร์	18	4.5
วิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์	59	14.8
วิทยาลัยนานาชาติ	11	2.8
รวม	400	100.0

จากตาราง 3 พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 75.3 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 21 ปี จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมามีอายุระหว่าง 18-19 ปี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 3 – 4 คน จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมามีจำนวนสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 5–6 คน จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคเหนือ จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมามีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคอีสาน จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 และศึกษาอยู่ในคณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการออมของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

ตาราง 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการออมของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนเงินรายได้ที่นิสิตได้รับต่อเดือน		
น้อยกว่า 3,000.- บาทต่อเดือน	6	1.5
3,000 – 6,000 บาทต่อเดือน	141	35.3
6,001 – 9,000 บาทต่อเดือน	125	31.3
9,001- 11,000 บาทต่อเดือน	67	16.8
มากกว่า 11,000 บาทต่อเดือน	61	15.3
แหล่งที่มาของรายได้		
จากบิดา / มารดา / ผู้ปกครอง	285	71.3
จากเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา	19	4.8
จากบิดา / มารดา / ผู้ปกครอง และจากเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาทั้ง 2 แหล่ง	91	22.8
จากการหารรายได้พิเศษ เช่น ขายเสื้อผ้า, รองเท้า ฯลฯ	5	1.3

ตาราง 4 (ต่อ)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนเงินที่เป็นค่าใช้จ่ายของนิสิตต่อเดือน		
น้อยกว่า 3,000.- บาทต่อเดือน	42	10.5
3,000 – 6,000 บาทต่อเดือน	193	48.3
6,001 – 9,000 บาทต่อเดือน	129	32.3
9,001- 11,000 บาทต่อเดือน	34	8.5
อื่นๆ (.....)	2	.5
ประเภทของการใช้จ่าย		
เพื่อการอุปโภค บริโภคสิ่งที่จำเป็น เช่น อาหาร เครื่องใช้ส่วนตัว เป็นต้น	194	48.5
เพื่อซื้อสินค้าใหม่ล่าสุด เช่น โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์	36	9.0
เพื่อการศึกษา เช่น ค่าถ่ายเอกสาร ค่าหนังสือ เป็นต้น	117	29.2
เพื่อความบันเทิง เช่น ดูหนัง , เข้าผับเข้าเอนก เป็นต้น	47	11.8
เพื่อซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น กระเป๋า รองเท้า น้ำหอม นาฬิกา เป็นต้น	6	1.5
อื่น ๆ โปรดระบุ.....	-	
รวม	400	100.0

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการออมของนิสิตมหาวิทยาลัย
นเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ส่วนใหญ่ นิสิตจะมีรายได้ที่ได้รับต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,000 - 6,000 บาท
จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมาจะมีรายได้ที่ได้รับต่อเดือนอยู่ในช่วง 6,001 - 9,000
บาท จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 โดยส่วนใหญ่ได้มาจากบิดา / มารดา / ผู้ปกครอง เป็น
คนให้ จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 71.3 รองลงมาได้มาจากจากบิดา / มารดา / ผู้ปกครอง และ
จากเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาทั้งสองแหล่ง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 ส่วนค่าใช้จ่าย
ของนิสิตต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 3,000 - 6,000 บาท จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3
รองลงมาที่มีค่าใช้จ่ายของนิสิตต่อเดือนอยู่ในช่วง 6,001 - 9,000 บาท จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อย
ละ 32.3 และประเภทที่ใช้จ่ายของนิสิตส่วนใหญ่เพื่อการอุปโภค บริโภคสิ่งที่จำเป็น เช่น อาหาร

จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมาเพื่อการศึกษา เช่น ค่าถ่ายเอกสาร ค่าหนังสือ เป็นต้น จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวม

ปัจจัยทางจิตวิทยา	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
การจูงใจ	3.36	.707	ปานกลาง
การเรียนรู้	3.78	.690	มาก
ทัศนคติและค่านิยม	3.61	.667	มาก
ความคิดเห็นโดยรวม	3.52	.566	มาก

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 รองลงมาคือ ทัศนคติและค่านิยม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และด้านการจูงใจ เป็นด้านที่นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรให้ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ทางด้านการจูงใจ

ด้านการจูงใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
มหาวิทยาลัยนเรศวรมีหน่วยงานที่สนับสนุนการออมเงินในของนิสิต	3.32	.995	ปานกลาง
มีแหล่งออมเงินที่ให้ดอกเบี้ยในการฝากเงินสูง	3.36	.928	ปานกลาง
การรับทราบข่าวสารด้านการออมจากสื่อต่างๆ ทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการออมเงิน	3.34	.923	ปานกลาง
สาเหตุการออมเงินของนิสิตมาจากแบบอย่างการออมเงินของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	3.56	.937	มาก
มีสถาบันการเงินที่มีความมั่นคง และเป็นสิ่งจูงใจให้นิสิตรู้จักการออมเงิน	3.47	.855	มาก
มหาวิทยาลัยนเรศวร มีโครงการออมเงินสำหรับนิสิตโดยมีผลประโยชน์ที่ทำให้นิสิตเกิดความต้องการออมเงิน	3.32	1.005	ปานกลาง
มหาวิทยาลัยนเรศวร ประชาสัมพันธ์ข่าวสารการออมเงินที่เป็นประโยชน์การออมเงินของนิสิตอย่างทั่วถึง	3.47	1.025	มาก
ความคิดเห็นด้านการจูงใจโดยรวม	3.36	.707	ปานกลาง

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ด้านการจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับ จำนวน 3 ด้าน คือ สาเหตุการออมเงินของนิสิตมาจากแบบอย่างการออมเงินของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 รองลงมาคือ มีสถาบันการเงินที่มีความมั่นคง และเป็นสิ่งจูงใจให้นิสิตรู้จักการออมเงินกับมหาวิทยาลัยนเรศวร ประชาสัมพันธ์ข่าวสารการออมเงินที่เป็นประโยชน์การออมเงินของนิสิตอย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 ส่วนด้านที่นิสิตฯ ให้ความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีแหล่งออมเงินที่ให้ดอกเบี้ยในการฝากเงินสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 รองลงมาคือ การรับทราบข่าวสารด้านการออมจากสื่อต่างๆ ทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการออมเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการ
ออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ทางด้านการเรียนรู้

ด้านการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
การออมเงินเป็นแนวโน้มที่จะทำให้อนาคตในภายหน้ามีความ เจริญก้าวหน้า	3.89	.870	มาก
การเรียนรู้คุณค่าของการออมเงินเพื่อความสบายในภายภาค หน้า	3.81	.801	มาก
การออมเงินไม่ทำให้เกิดความเดือดร้อนต่อการดำรงใน ชีวิตประจำวัน	3.66	.886	มาก
ความคิดเห็นด้านราคาโดยรวม	3.78	.690	มาก

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อ
การออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ด้านการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก มี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมาก คือ ท่านคิด
ว่าการออมเงินเป็นแนวโน้มที่จะทำให้อนาคตในภายหน้ามีความเจริญก้าวหน้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.89 รองลงมาคือ มีท่านเรียนรู้คุณค่าของการออมเงินเพื่อความสบายในภายภาคหน้า มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.81 และท่านสามารถออมเงินไม่ทำให้เกิดความเดือดร้อนต่อการดำรงในชีวิตประจำวัน
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ตามลำดับ

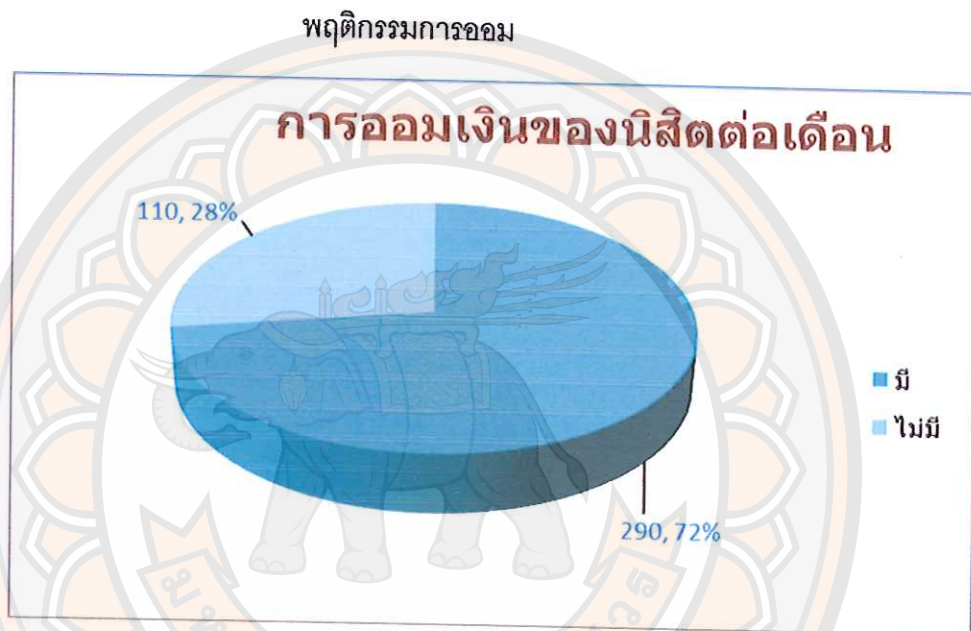
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการ
ออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ทางด้านทัศนคติและค่านิยม

ด้านทัศนคติและค่านิยม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
การรู้จักประหยัด อดออมเงินโดยไม่ทำให้ตนเองหรือบุคคลอื่น เสียหาย เดือดร้อน	3.78	.892	มาก
การรู้จักใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง ไม่ฟุ่มเฟือย ใช้จ่ายเท่าที่ จำเป็น	3.70	.929	มาก
การวางแผนเป้าหมายต่อการออมเงินของตนเอง เช่น เมื่อเงิน ออมมีมากขึ้นก็อาจจะมีการซื้อของรางวัลเป็นกำลังใจให้กับ ตนเองสักอย่าง	3.64	.879	มาก
มีการออมเงินเพื่อให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ต้องกังวลในเรื่อง ค่าใช้จ่ายของนิสิต	3.54	.878	มาก
การออมเงินเพียงเพื่อตามค่านิยมของสังคมในมหาวิทยาลัยฯ เท่านั้น	3.41	.953	มาก
ความคิดเห็นด้านสถานที่จัดจำหน่ายโดยรวม	3.61	.667	มาก

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อ
การออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ด้านทัศนคติและค่านิยมอยู่ในระดับ
มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมาก 3
อันดับแรก คือ ท่านรู้จักประหยัด อดออมเงินโดยไม่ทำให้ตนเองหรือบุคคลอื่นเสียหาย เดือดร้อน
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 รองลงมาคือ มีท่านรู้จักใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง ไม่ฟุ่มเฟือย ใช้จ่าย
เท่าที่จำเป็น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 และท่านมีการวางแผนเป้าหมายต่อการออมเงินของตนเอง เช่น
เมื่อเงินออมมีมากขึ้นก็อาจจะมีการซื้อของรางวัลเป็นกำลังใจให้กับตนเองสักอย่าง มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.64 ตามลำดับ

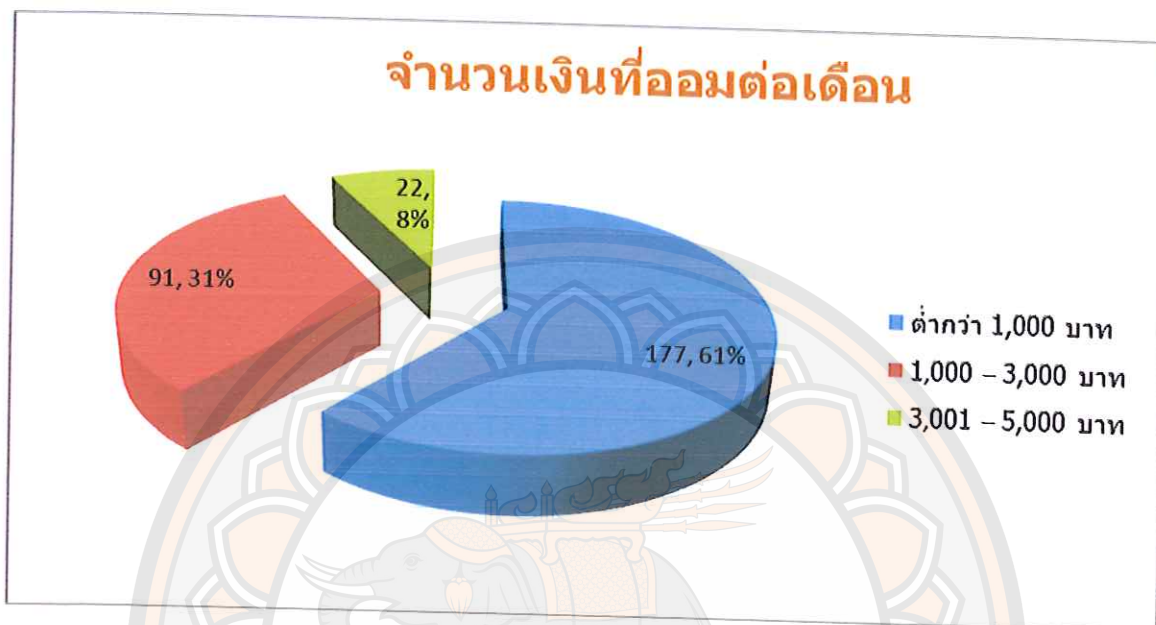
ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

ภาพ 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละพฤติกรรมการออมเงินต่อเดือนของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

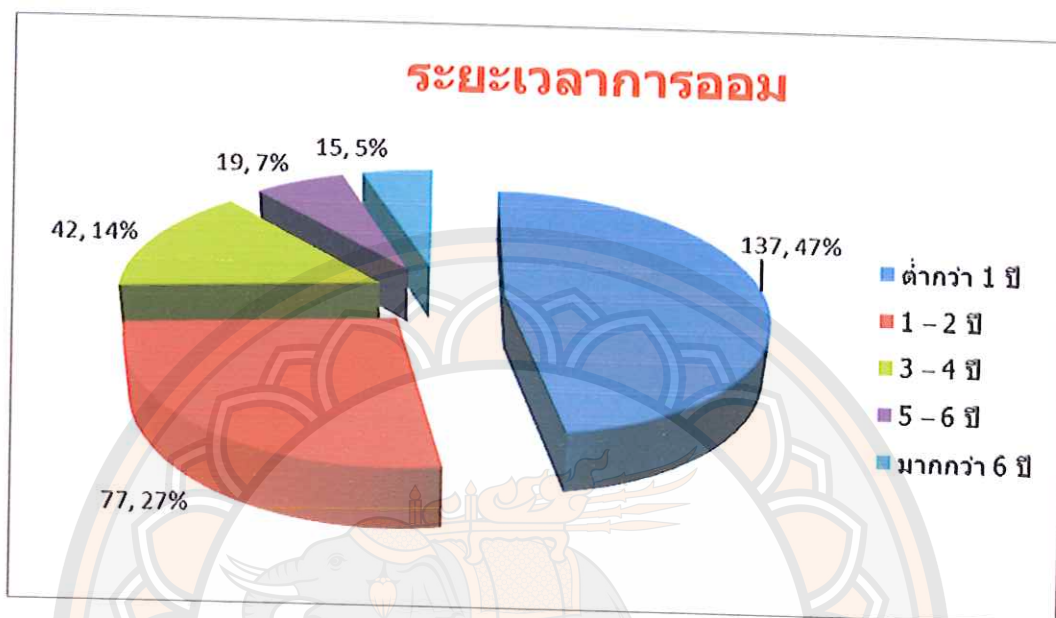
จากภาพ 4 พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีการออมเงินต่อเดือน จำนวน 290 ราย คิดเป็นร้อยละ 72 และไม่มีการออมเงินต่อเดือน จำนวน 110 ราย คิดเป็นร้อยละ 28

ภาพ 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละจำนวนเงินที่ออมไว้เดือนของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

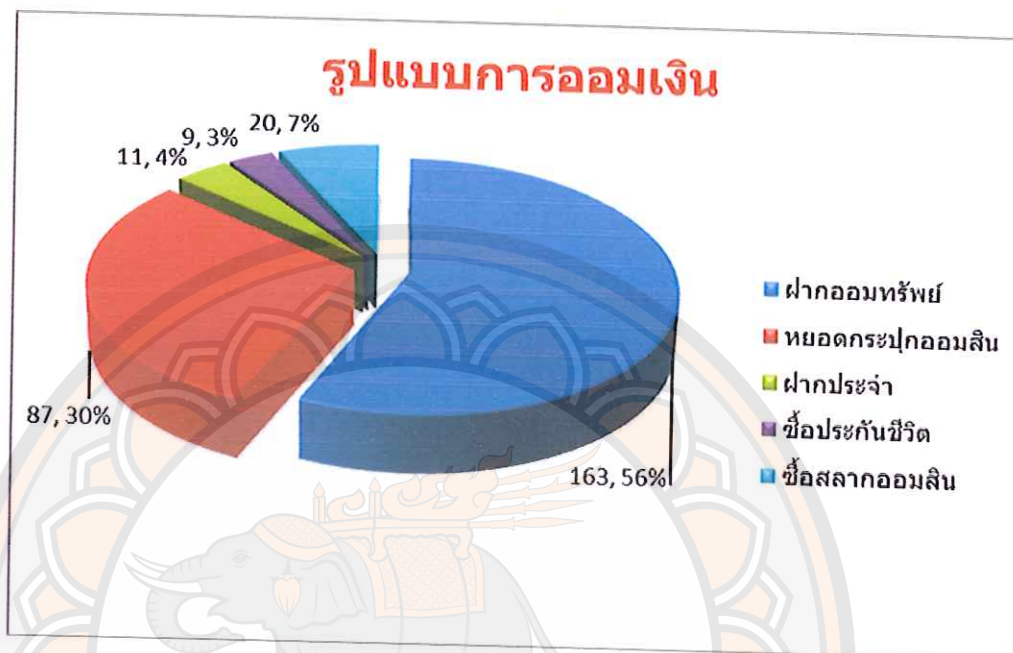
จากภาพ 5 พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีจำนวนเงินในการออมต่อเดือนต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 177 ราย คิดเป็นร้อยละ 61 มีจำนวนเงินในการออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,000 – 3,000 บาท จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 31 และ จำนวนเงินในการออมต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,001 – 5,000 บาท จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 8

ภาพ 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละระยะเวลาการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร
จังหวัดพิษณุโลก

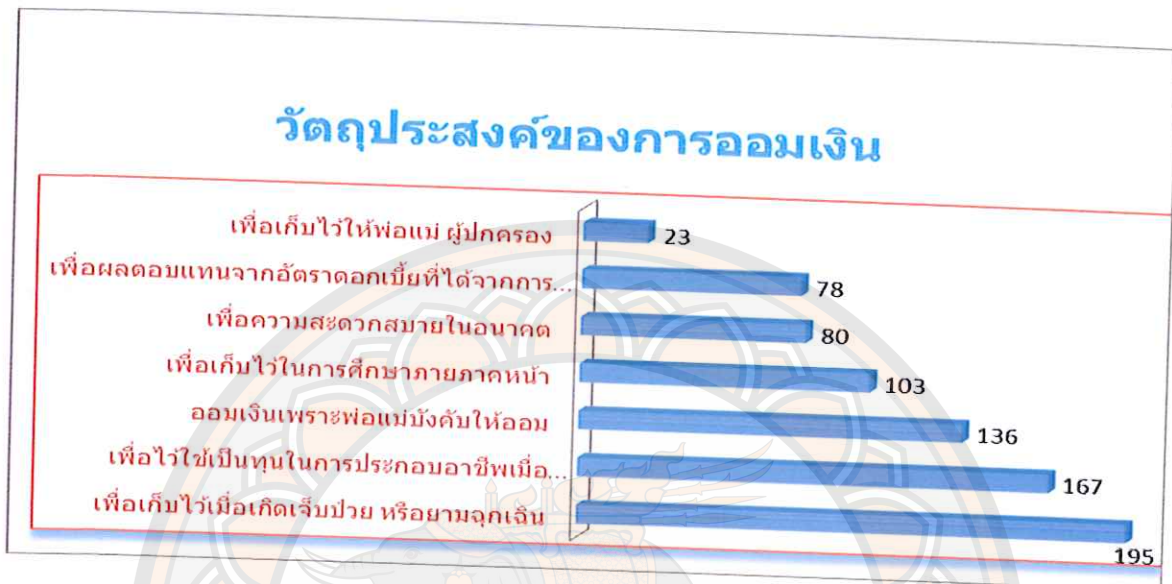
จากภาพ 6 พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีระยะเวลาการออมเงินต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 137 ราย คิดเป็นร้อยละ 47 มีระยะเวลาการออมเงินอยู่ในช่วง 1-2 ปี จำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 27 มีระยะเวลาการออมเงินอยู่ในช่วง 3-4 ปีจำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 14 มีระยะเวลาการออมเงินอยู่ในช่วง 5-6 ปีจำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 7 และมีระยะเวลาการออมเงินมากกว่า 6 ปี จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 5

ภาพ 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละรูปแบบการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

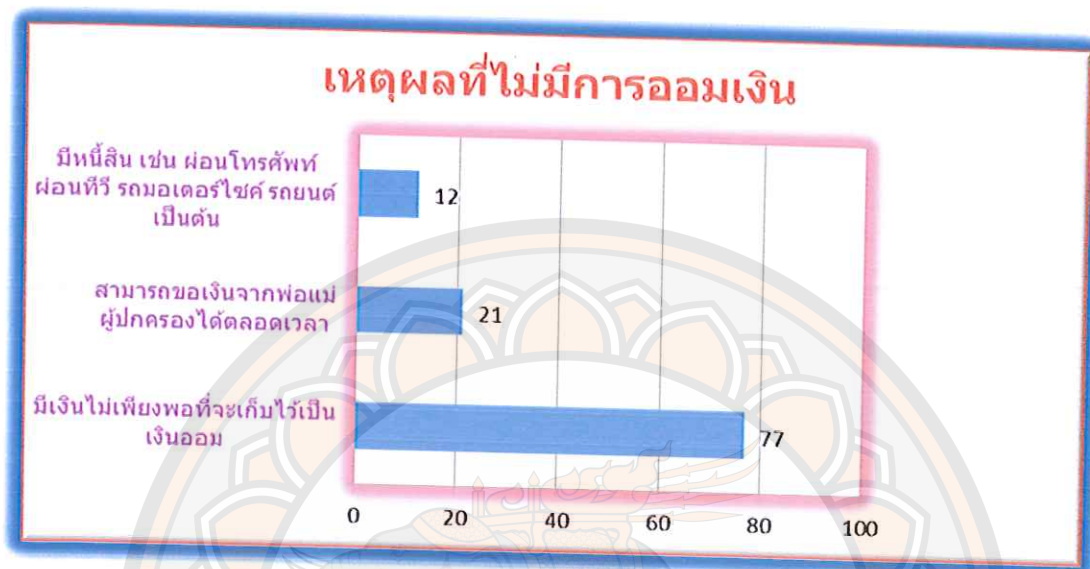
จากภาพ 7 พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมเงินในลักษณะการฝากออมทรัพย์เป็นส่วนใหญ่ จำนวน 163 ราย คิดเป็นร้อยละ 56 มีรูปแบบการออมเงินในลักษณะหยอดกระปุกออมสิน จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 มีรูปแบบการออมเงินในลักษณะซื้อสลากออมสิน จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 7 มีรูปแบบการออมเงินในลักษณะฝากประจำ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 4 และรูปแบบการออมเงินในลักษณะการซื้อประกันชีวิต จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3

ภาพ 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวัตถุประสงค์ของการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

จากภาพ 8 พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์การออมเงินเพื่อเก็บไว้เมื่อเกิดเจ็บป่วย หรือยามฉุกเฉิน จำนวน 195 ราย มีวัตถุประสงค์การออมเงินเพื่อไว้ใช้เป็นทุนในการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา จำนวน 167 ราย และมีวัตถุประสงค์การออมเงินเพราะพ่อแม่บังคับให้ออมไว้ จำนวน 136 ราย

ภาพ 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ทำให้ไม่มีการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

จากภาพ 9 พบว่า เหตุผลที่นิสิตไม่มีการออมเงินเพราะมีเงินไม่เพียงพอที่จะเก็บไว้เป็นเงินออม จำนวน 77 ราย และนิสิตสามารถขอเงินจากพ่อแม่ ผู้ปกครองได้ตลอดเวลา จำนวน 21 ราย มีหนี้สิน เช่น ผ่อนโทรศัพท์ ผ่อนทีวี รถมอเตอร์ไซด์ รถยนต์ จำนวน 12 ราย

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงิน และรูปแบบการ
ออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตาราง 9 แสดงรูปแบบการออมเงินของนิสิตกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิต
มหาวิทยาลัยนเรศวร ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	รูปแบบการออมเงิน		
	χ^2	Sig.	แปลผล
จำนวนเงินรายได้ที่นิสิตได้รับต่อเดือน	74.804	.001**	มีความสัมพันธ์กัน
แหล่งที่มาของรายได้	7.906	.928	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
จำนวนเงินที่เป็นค่าใช้จ่ายของนิสิตต่อเดือน	82.815	.001**	มีความสัมพันธ์กัน
ประเภทของการใช้จ่าย	410.492	.001**	มีความสัมพันธ์กัน

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการออมเงินของนิสิต มีความสัมพันธ์กับ
ปัจจัยทางเศรษฐกิจในด้านรายรับ ได้แก่จำนวนเงินรายได้ที่นิสิตได้รับต่อเดือน, อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านรายจ่าย ได้แก่จำนวนเงินที่เป็นค่าใช้จ่ายของนิสิตต่อเดือนและ
ประเภทของการใช้จ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือกล่าวได้ว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ
ทั้งด้านรายรับเกี่ยวกับจำนวนเงินรายได้ที่นิสิตที่ได้รับต่อเดือนและด้านรายจ่ายมีความสัมพันธ์กับ
พฤติกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ส่วนด้านรายรับที่เกี่ยวกับแหล่งที่มาของ
รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมเงินของนิสิต

ตาราง 10 แสดงความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ(รายได้ต่อเดือน)ที่ส่งผลต่อรูปแบบการออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

รูปแบบการออมเงิน	รายได้ต่อเดือน				
	น้อยกว่า 3,000	3,001 - 6,000	6,001 - 9,000	9,001 - 11,000	มากกว่า 11,000
ไม่มีการออม		**			
ฝากออมทรัพย์		**			
หยอดกระปุก			**		
ฝากประจำ			**		
ซื้อประกันชีวิต					
ซื้อสลากออมสิน			**		**

$\chi^2 = 74.804$ Sig. = .001**

จากตาราง 10 ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการออมเงินของนิสิต มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจในด้านรายรับ ได้แก่ จำนวนเงินรายได้ที่นิสิตได้รับต่อเดือน 3,001 - 6,000 บาทต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมในการเลือกที่จะไม่มีการออมและฝากออมทรัพย์ ส่วนจำนวนเงินรายได้ที่นิสิตได้รับต่อเดือน 6,001 - 9,000 บาทต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมในการเลือกที่จะหยอดกระปุก ฝากประจำ และซื้อสลากออมสิน และนิสิตที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 11,000 บาท มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมในการซื้อสลากออมสิน ที่ $\chi^2 = 74.804$ Sig. = .001**

ตาราง 11 แสดงความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ(ค่าใช้จ่ายต่อเดือน)ที่ส่งผลต่อรูปแบบการออมเงิน
ของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

รูปแบบการออมเงิน	รายได้ต่อเดือน				
	น้อยกว่า 3,000	3,001 - 6,000	6,001 - 9,000	9,001 - 11,000	มากกว่า 11,000
ไม่มีการออม					
ฝากออมทรัพย์	**	**			
หยอดกระปุก	**	**			
ฝากประจำ		**			
ซื้อประกันชีวิต				**	
ซื้อสลากออมสิน		**	**	**	

$\chi^2 = 82.815$ Sig. = .001**

จากตาราง 11 ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการออมเงินของนิสิต มีความสัมพันธ์กับ
ปัจจัยทางเศรษฐกิจในด้านรายจ่าย ได้แก่ จำนวนเงินรายจ่ายที่นิสิตจ่ายต่อเดือน น้อยกว่า 3,000
บาทมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมในการเลือกที่ฝากออมทรัพย์และหยอดกระปุก จำนวนเงิน
รายจ่าย 3,001 - 6,000 บาทต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมในการเลือกฝากออม
ทรัพย์ หยอดกระปุก ฝากประจำ และซื้อสลากออมสิน และจำนวนเงินรายจ่ายที่นิสิตได้จ่ายต่อ
เดือน 6,001 - 9,000 บาทต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมในการเลือกที่จะซื้อประกัน
ชีวิต และซื้อสลากออมสิน ที่ $\chi^2 = 82.815$ Sig. = .001**

ตาราง 12 แสดงความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ(ประเภทของการใช้จ่าย)ที่ส่งผลต่อรูปแบบการออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

รูปแบบการออมเงิน	ประเภทของการใช้จ่าย				
	เพื่ออุปโภคบริโภค	เพื่อซื้อสินค้าใหม่ล่าสุด	เพื่อการศึกษา	เพื่อความบันเทิง	เพื่อซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย
ไม่ออม					
ฝากออมทรัพย์	**				**
หยอดกระปุก	**				
ฝากประจำ					**
ซื้อประกันชีวิต					**
ซื้อสลากออมสิน	**				

$\chi^2 = 410.492$ Sig. = .001**

จากตาราง 12 ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการออมเงินของนิสิต มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจในด้านประเภทการใช้จ่าย ได้แก่ การใช้จ่ายเพื่ออุปโภคบริโภคมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมในการเลือกที่ฝากออมทรัพย์ หยอดกระปุกและซื้อสลากออมสิน และการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมในการเลือกที่ฝากออมทรัพย์ ฝากประจำและซื้อประกันชีวิต ที่ $\chi^2 = 410.492$ Sig. = .001**

ตาราง 13 แสดงรูปแบบการออมเงินของนิสิตกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิต
มหาวิทยาลัยนเรศวร ด้านปัจจัยทางจิตวิทยา

ปัจจัยทางจิตวิทยา	รูปแบบการออมเงิน		
	χ^2	Sig.	แปลผล
การจูงใจ	30.688	.059	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
การเรียนรู้	7.250	.950	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ทัศนคติและค่านิยม	800.00	.001**	มีความสัมพันธ์กัน

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการออมเงินของนิสิตกับปัจจัยทางด้านจิตวิทยา มีความสัมพันธ์กันในด้านทัศนคติและค่านิยม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ในด้านการจูงใจและด้านการเรียนรู้ ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออม หรือกล่าวได้ว่า ปัจจัยทางจิตวิทยา ด้านทัศนคติและค่านิยมมีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร แต่ด้านการจูงใจและด้านการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

ตาราง 14 แสดงความสัมพันธ์ทางจิตวิทยา(ทัศนคติและค่านิยม)ที่ส่งผลต่อรูปแบบการออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

รูปแบบการออมเงิน	ปัจจัยทางจิตวิทยา				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
ไม่ออม			**		
ฝากออมทรัพย์			**	**	
หยอดกระปุก			**	**	
ฝากประจำ					
ซื้อประกันชีวิต				**	
ซื้อสลากออมสิน					

$\chi^2 = 410.492$ Sig. = .001**

จากตาราง 14 ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการออมเงินของนิสิต มีความสัมพันธ์กับ ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านทัศนคติและค่านิยม โดยนิสิตที่มีทัศนคติและค่านิยมอยู่ในระดับปานกลาง เลือกที่จะไม่มีการออมเงิน และการฝากออมทรัพย์ และการหยอดกระปุก และนิสิตที่มีทัศนคติและค่านิยมอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับรูปแบบการออมเงินโดยเลือกที่จะออมเงินโดยการฝากออมทรัพย์ การหยอดกระปุก และการซื้อประกันชีวิต ที่ $\chi^2 = 410.492$ Sig. = .001**

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก" มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมรูปแบบการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงิน และรูปแบบการออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 400 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามคณะของนิสิต โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น(Stratified Random Sampling) โดยแบ่งเป็นแบบสัดส่วน จำแนกประเภทของนิสิตตามคณะ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว จังหวัดที่พักอาศัย คณะวิชาที่กำลังศึกษา ตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยทางจิตวิทยา ตอนที่ 3 เกี่ยวกับพฤติกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ประกอบไปด้วย ข้อมูลการออมเงิน รูปแบบการออม วัตถุประสงค์การออม และเหตุผลที่ไม่มีการออมเงิน การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science หรือ SPSS) เพื่อคำนวณหาค่าสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และในการทดสอบหาความสัมพันธ์ ได้แก่ ไคสแควร์ (Chi-Square)

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัด พิษณุโลก

จากการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากกว่าเป็นเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 21 ปี รองลงมามีอายุระหว่าง 18-19 ปี ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 3 – 4 คน รองลงมามีจำนวนสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 5– 6 คน ส่วนใหญ่มี

ภูมิฐานะอยู่ที่ภาคเหนือ รองลงมามีภูมิฐานะอยู่ที่ภาคอีสาน และศึกษาอยู่ในคณะวิทยาการจัดการ และสารสนเทศศาสตร์

2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการออมของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

2.1 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการออมของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ส่วนใหญ่ นิสิตจะมีรายได้ที่ได้รับต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,000 - 6,000 บาท รองลงมาจะมีรายได้ที่ได้รับต่อเดือนอยู่ในช่วง 6,001 - 9,000 บาท โดยส่วนใหญ่ได้มาจากบิดา / มารดา / ผู้ปกครอง เป็นคนให้ รองลงมาได้มาจากจากบิดา / มารดา / ผู้ปกครอง และจากเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาทั้งสองแหล่ง ส่วนค่าใช้จ่ายของนิสิตต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 3,000 - 6,000 บาท รองลงมามีค่าใช้จ่ายของนิสิตต่อเดือนอยู่ในช่วง 6,001 - 9,000 บาท และประเภทที่ใช้จ่ายของนิสิตส่วนใหญ่เพื่อการอุปโภค บริโภคสิ่งจำเป็น เช่น อาหาร รองลงมาเพื่อการศึกษา เช่น ค่าถ่ายเอกสาร ค่าหนังสือ เป็นต้น

2.2 สำหรับปัจจัยทางจิตวิทยา ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 รองลงมาคือ ทศนคติและค่านิยม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และด้านการตั้งใจ เป็นด้านที่นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรให้ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีผลการศึกษา ดังนี้

2.2.1 ด้านการตั้งใจ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน คือ สาเหตุการออมเงินของนิสิตมาจากแบบอย่างการออมเงินของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง รองลงมาคือ มีสถาบันการเงินที่มีความมั่นคง และเป็นสิ่งจูงใจให้นิสิตรู้จักการออมเงินกับมหาวิทยาลัยนเรศวรโดยการประชาสัมพันธ์ข่าวสารการออมเงินที่เป็นประโยชน์การออมเงินของนิสิตอย่างทั่วถึง ส่วนด้านที่นิสิตฯ ให้ความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีแหล่งออมเงินที่ให้ดอกเบี้ยในการฝากเงินและการรับทราบข่าวสารด้านการออมจากสื่อต่างๆ ทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการออมเงิน

2.2.2 ด้านการเรียนรู้ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมาก คือ ท่านคิดว่าการออกเงินเป็นแนวโน้มที่จะทำให้ออกคตใน

ภายหน้ามีความเจริญก้าวหน้า รุ่งลงมากคือ มีท่านเรียนรู้คุณค่าของการออมเงินเพื่อความสบายใน ภายภาคหน้า และท่านสามารถออมเงินไม่ทำให้เกิดความเดือดร้อนต่อการดำรงในชีวิตประจำวัน

2.2.3 ด้านทัศนคติและค่านิยม พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาที่ ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับมาก และเมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก คือ ท่านรู้จักประหยัด อดออม เงินโดยไม่ทำให้ตนเองหรือบุคคลอื่นเสียหาย เดือดร้อน รุ่งลงมากคือ มีท่านรู้จักใช้จ่ายเงินอย่าง ระมัดระวัง ไม่ฟุ่มเฟือย ใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น และท่านมีการวางแผนเป้าหมายต่อการออมเงินของตนเอง เช่น เมื่อเงินออมมีมากขึ้นก็อาจจะมีการซื้อของรางวัลเป็นกำลังใจให้กับตนเองสักอย่าง

3. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ส่วนใหญ่มี พฤติกรรมในการออมเงินต่อเดือน และไม่มีการออมเงิน โดยในกรณีที่มีเงินออมเงินนั้น จะมี จำนวนเงินที่ออมต่อเดือนอยู่ที่ต่ำกว่า 1,000 บาทต่อเดือน มีระยะเวลาในการออมอยู่ในช่วงต่ำกว่า 1 ปี มีรูปแบบการออมเงินโดยการไปฝากออมทรัพย์ โดยมีวัตถุประสงค์ในการออมเงินเพื่อเก็บไว้เมื่อ เกิดเจ็บป่วย หรือยามฉุกเฉิน และสำหรับนิสิตฯ ที่ไม่มีการออมเงินเพราะมีเงินไม่เพียงพอที่จะเก็บไว้ เป็นเงินออม จึงทำให้ไม่สามารถออมเงินได้

4. ผลการทดสอบหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงิน และรูปแบบการออมเงิน ของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจในด้านรายรับ ได้แก่จำนวนเงินรายได้ที่นิสิตได้รับต่อ เดือน และด้านรายจ่าย ได้แก่จำนวนเงินที่เป็นค่าใช้จ่ายของนิสิตต่อเดือนและประเภทของการใช้จ่าย มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมเงินของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือกล่าวได้ว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจทั้งด้านรายรับเกี่ยวกับจำนวนเงินรายได้ที่นิสิตที่ได้รับต่อเดือนและด้านรายจ่ายมี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ส่วนด้านรายรับที่เกี่ยวกับ แหล่งที่มาของรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมเงินของนิสิต

ปัจจัยทางจิตวิทยาในด้านทัศนคติและค่านิยม มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมเงินของ นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ในด้านการจูงใจและด้านการ เรียนรู้ ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออม หรือกล่าวได้ว่า ปัจจัยทางจิตวิทยา ด้านทัศนคติและ ค่านิยมมีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร แต่ด้านการจูงใจ และด้านการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่าปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจในด้านรายได้และค่าใช้จ่าย มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการเลือกที่จะออมเงินของนิสิต และในด้านปัจจัยทางจิตวิทยาก็เช่นกัน เพราะวัยของนิสิตอยู่ในช่วงวัยแห่งการเรียนรู้ การจูงใจ ทศนคติและค่านิยม จึงเป็นสิ่งสำคัญที่นิสิตสามารถเรียนรู้และนำไปใช้ได้ ดังจะสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมรูปแบบการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก พบว่า

(1) พฤติกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ส่วนใหญ่นิสิตมีพฤติกรรมในการออมเงินต่อเดือน มากกว่านิสิตที่ไม่มีการออมเงิน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นิสิตต้องการออมเงินเพราะต้องการที่จะเก็บสะสมเงินเพื่อที่จะเก็บไว้ใช้เมื่อเกิดเงินเฟ้อ หรือความฉุกเฉิน รวมทั้งเก็บไว้เพื่อไว้ใช้ทางด้านการศึกษา ความก้าวหน้าในการทำงาน และการดำรงชีวิตได้ตามปกติโดยไม่ต้องรอนในอนาคตจากผลการศึกษา

(2) เงินที่เป็นเงินออมนั้นจะเป็นเงินเหลือหลังจากหักค่าใช้จ่ายต่างๆ โดยไม่ต้องรอนจากการดำรงชีวิตประจำวัน

(3) รูปแบบการออมเงินของนิสิตส่วนใหญ่จะเป็นในรูปแบบของการฝากออมทรัพย์กับธนาคาร เพราะคิดว่าเป็นการออมเงินที่มีความปลอดภัยและมีดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทนให้การออมเงินได้

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนเงินเอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน) (2548) ที่กล่าวว่า การออมคือรายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้วจะมีส่วนซึ่งเหลืออยู่ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไป และสอดคล้องกับแนวคิดของ ใจเดียว โกมลเพ็ชร, (2551, หน้า 8) ที่กล่าวว่า การออมคือการเก็บสะสมเงินที่ละเล็กละน้อยให้พอกพูนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไปซึ่งการออมส่วนใหญ่มักจะอยู่ในรูปของเงินฝากกับธนาคารหรือบริษัทเงินทุนโดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุมาลี เกตุรามฤทธิ์, (2550. , บทความ) ที่กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการออมเงิน คือ เป็นการสร้างหลักประกันชีวิตและความมั่นคงทางการเงิน, เพื่อให้มีเงินไว้ใช้ในวัยชรา เพื่อไว้ใช้ทางด้านการศึกษา ความก้าวหน้าในการทำงานและไว้เป็นมรดกให้ลูกหลาน และสังคม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสงค์ คูศิริสิน, (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ด้านรูปแบบการออมของครัวเรือนส่วนใหญ่ใช้บริการของธนาคาร

2. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

จากข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ต่อเดือนของนิสิตที่ได้รับต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ 3,000 – 5,000 บาท ซึ่งถือว่าเป็นระดับรายได้ที่พอดีสำหรับการครองชีพนิสิต เพราะในมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ มีค่าครองชีพไม่สูงมากนัก โดยแหล่งที่มาของรายได้ ส่วนใหญ่มาจาก บิดา/มารดา/ผู้ปกครอง และจากเงินกองทุนกู้ยืมเงิน ซึ่งอาจจะมียกเว้นต่อการใช้จ่ายของนิสิต เพราะเป็นรายรับที่ได้รับโดยไม่ต้องหารายได้จากแหล่งใดๆ มากนัก

เมื่อพิจารณาในด้านข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญในการวิเคราะห์พฤติกรรม การออมพบว่าร้อยละ 48.3 มีระดับค่าใช้จ่ายระหว่าง 3,000 – 6,000 บาท จัดว่าอยู่ในระดับที่เหมาะสม เพราะส่วนใหญ่นิสิตจะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภค บริโภคสิ่งจำเป็น เช่น อาหาร เครื่องใช้ส่วนตัว เป็นต้น และเพื่อการศึกษา เช่น ค่าถ่ายเอกสาร ค่าหนังสือ เป็นต้น จึงคิดว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมสำหรับการใช้จ่ายของนิสิต จึงไม่น่าจะเป็นห่วงในการใช้จ่ายของนิสิต แต่ก็พบว่ายังมีบางส่วนที่ใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง และซื้อสินค้าใหม่ๆ ซึ่งในกลุ่มนี้คิดว่าน่าจะเป็นสาเหตุทำให้ไม่มีเงินออมได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จารุณี บุญยะพงศ์ไชย (2545, หน้า 9) ที่กล่าวถึงปัจจัย ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการออมโดยมี แหล่งที่มาของรายได้แน่นอน (certainly) เป็นรายได้จากเงินเดือนประจำที่ครัวเรือนได้รับทุกๆ เดือนเช่นเงินเดือนประจำรายได้จากค่าเช่าในแต่ละเดือนรายได้จากดอกเบี้ย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นยนา พัฒนะณรงค์เลิศ (2548, หน้า 30) ที่กล่าวว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มียาได้ในระดับ 5,000 – 10,000 บาท ร้อยละ 46.5 รองลงมาคือ 3,000 – 5,000 บาท

โดยแหล่งที่มาของรายได้ มาจากผู้ปกครอง และการกู้เงินเพื่อการศึกษา พฤติกรรมการออมพบว่า มีระดับค่าใช้จ่ายระหว่าง 3,000 – 5,000 บาท โดยการเป็นค่าใช้จ่ายในค่าอาหาร ส่วนในเรื่องของปัจจัยทางจิตวิทยา ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การเรียนรู้ ทักษะคิดและค่านิยม และการจูงใจ โดยในเรื่องของด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับการออมเงินของนิสิตที่อาจจะเป็นแนวโน้มทำให้มีเงินใช้ในอนาคตได้อย่างไม่เดือดร้อนต่อการดำรงชีวิตประจำวัน รวมทั้งนิสิตมีทัศนคติและมีความเชื่อต่อการวางแผนเป้าหมายในการออมเงินโดยไม่ทำให้ตนเองหรือบุคคลอื่นเดือดร้อนเพื่อตลอดจนนิสิตมีความเชื่อและการเรียนรู้ในเรื่องของการออมเงินจากแบบอย่างของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่เป็นต้นแบบที่ดีในการออมเงินได้อีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นยนา พัฒนะณรงค์เลิศ (2548, หน้า 30) ที่กล่าวว่ารูปแบบการออมที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมมีทั้งแบบการออมโดยจูงใจเช่น ความต้องการออมเพื่ออนาคต การต้องการนำเงินออมเก็บไว้ใช้ยามจำเป็น เพื่อซื้อสินค้าที่ต้องการ เป็นต้น และการออมแบบบังคับ เช่นการแนะนำ โดยผู้ปกครอง โดยรูปแบบการออมโดยจูงใจ และการออมแบบบังคับ ซึ่งแต่ละรูปแบบขึ้นอยู่กับพฤติกรรมส่วนตัวของแต่ละคนในการ

อม ทั้งนี้กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาอยู่ในวัยที่มีความเป็นอิสระสูงการออมที่มีรูปแบบแบบบังคับจึงมีอิทธิพลน้อยกว่าการออมแบบจูงใจ

3. ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงิน และรูปแบบการออมเงินของนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า

3.1 รูปแบบการออมเงินของนิสิต มีความสัมพันธ์กับ ปัจจัยทางเศรษฐกิจในด้านรายรับ ได้แก่ จำนวนเงินรายได้ที่นิสิตได้รับต่อเดือน 3,001 - 6,000 บาทต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมในการเลือกที่จะไม่มีการออมและฝากออมทรัพย์ ส่วนจำนวนเงินรายได้ที่นิสิตได้รับต่อเดือน 6,001 - 9,000 บาทต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมในการเลือกที่จะหยอดกระปุก ฝากประจำ และซื้อสลากออมสิน และนิสิตที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 11,000 บาท มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมในการซื้อสลากออมสิน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ จำนวนเงินที่นิสิตได้รับต่อเดือนนั้นแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดการออมที่แตกต่างกันออกไปโดยดูจำนวนเงินที่เหลือหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วนิสิตสามารถที่จะมีเงินเหลือไว้ควบคุมค่าอะไร

3.2 รูปแบบการออมเงินของนิสิต มีความสัมพันธ์กับ ปัจจัยทางเศรษฐกิจในด้านรายจ่าย ได้แก่ จำนวนเงินรายจ่ายที่นิสิตจ่ายต่อเดือน น้อยกว่า 3,000 บาทมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมในการเลือกที่ฝากออมทรัพย์และหยอดกระปุก จำนวนเงินรายจ่าย 3,001 - 6,000 บาทต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมในการเลือกฝากออมทรัพย์ หยอดกระปุก ฝากประจำ และซื้อสลากออมสิน และจำนวนเงินรายจ่ายที่นิสิตได้จ่ายต่อเดือน 6,001 - 9,000 บาทต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมในการเลือกที่จะซื้อประกันชีวิต และซื้อสลากออมสิน

3.3 รูปแบบการออมเงินของนิสิต มีความสัมพันธ์กับ ปัจจัยทางเศรษฐกิจในด้านประเภทการใช้จ่าย ได้แก่ การใช้จ่ายเพื่ออุปโภคบริโภคมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมในการเลือกที่ฝากออมทรัพย์ หยอดกระปุกและซื้อสลากออมสิน และการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมในการเลือกที่ฝากออมทรัพย์ ฝากประจำและซื้อประกันชีวิต

สรุปว่าจำนวนเงินที่นิสิตได้รับอยู่ในช่วงที่มีความเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตในประจำวัน เนื่องจากค่าครองชีพในมหาวิทยาลัยนเรศวรนั้นไม่สูงมากนัก รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่นิสิตได้ใช้จ่ายนั้นก็ยังเป็นรายจ่ายที่มีความเหมาะสมกับรายได้ และสามารถทำให้นิสิตนั้นมีเงินออมไว้ได้บางส่วนได้ ดังนั้น ปัจจัยทางด้านรายรับและรายจ่ายจึงมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมเงินของนิสิต

3.4 รูปแบบการออมเงินของนิสิต มีความสัมพันธ์กับ ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านทัศนคติและค่านิยม โดยนิสิตที่มีทัศนคติและค่านิยมอยู่ในระดับปานกลาง เลือกที่จะไม่มีการออมเงิน และการฝากออมทรัพย์ และการหยอดกระปุก และนิสิตที่มีทัศนคติและค่านิยมอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับรูปแบบการออมเงินโดยเลือกที่จะออมเงินโดยการฝากออมทรัพย์ การหยอดกระปุก และการซื้อประกันชีวิต ทั้งนี้

อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษามีทัศนคติและค่านิยมตามแบบอย่างของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่เป็นต้นแบบในการออมเงิน หรือได้รับการอบรมสั่งสอนให้รู้จักเป็นคนประหยัดเงินไว้ออมเพื่อความสบายในอนาคตก็ได้

ส่วนในเรื่องของการจูงใจและการเรียนรู้ นั้น ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมเงิน เพราะฉะนั้นนิสิตอาจจะมีสิ่งจูงใจและมีวิธีการเรียนรู้ให้มีการออมเงินแต่อาจถูกกระทบจากปัจจัยในด้านอื่นๆ เช่น ปัจจัยทางวัฒนธรรม ปัจจัยทางสังคม หรือปัจจัยทางเศรษฐกิจ มาเป็นตัวแปรทำให้ไม่สามารถออมเงินได้ เช่น ภาวะเศรษฐกิจในสังคมปัจจุบันที่มีความผันผวนมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น ราคาของสินค้าที่เพิ่มมากขึ้น หรือเกิดจากตัวนิสิตเองในการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย หรือเพื่อความบันเทิงตามเพื่อนๆ จึงอาจจะทำให้ไม่สามารถมีเงินออมได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. จากการศึกษา พบว่า การออมของนิสิตนั้น ยังมีบางส่วนที่ยังไม่มีการออมเงินซึ่งถือว่าเป็นอัตราส่วนที่มากอยู่ จึงคิดว่าน่าจะเกิดจากการใช้จ่ายของนิสิตที่มีการใช้จ่ายในเรื่องของความบันเทิง เช่น ดูหนัง เข้าผับเข้าเอด หรือการซื้อสินค้าใหม่ล่าสุดต่างๆ ที่นิสิตก็มีใช้อยู่แล้ว เช่น โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ ฯ ตลอดจนมีการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น กระเป๋า รองเท้า น้ำหอม ฯลฯ จึงอาจเป็นสาเหตุให้นิสิตบางส่วนนี้ไม่มีการออมเงิน ซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตประจำวันได้ เช่น อาจจะไปกู้ยืมเงินนอกระบบมาใช้ หรือการยืมเพื่อนๆ หรือการหารายได้ในสิ่งที่ผิดกฎหมาย จนติดเป็นนิสัยได้ และอาจจะเป็นสาเหตุทำให้ไม่มีเวลาในการศึกษาได้ ดังนั้น ทางมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ควรจะมีการประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้นิสิตหันมาใส่ใจในเรื่องของการออมเงิน โดยอาจจะมีการจัดสัมมนา โครงการการออมเงินให้กับนิสิต หรือการจัดโครงการออมเงินในห้องเรียนก็ได้ เพื่อเป็นการให้นิสิตรู้จักประหยัดเงินไว้ออมได้

2. ในส่วนของการจูงใจให้นิสิตรู้จักออมเงินนั้น จากการศึกษาพบว่ายังอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น ทางมหาวิทยาลัยนครสวรรค์จึงควรมีหน่วยงานสนับสนุนการออมเงินของนิสิต หาแหล่งเงินออมที่จะทำให้นิสิตได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่า และมีความปลอดภัย เช่น ธนาคาร หรือ สถาบันการเงินที่มีความมั่นคง พร้อมทั้ง มีการแจ้งข่าวสารและเหตุผลอันเป็นประโยชน์ต่อการออมเงินของนิสิตให้นิสิตได้รับทราบอย่างทั่วถึง เช่นชี้แจงเหตุผลของการออมเงินว่ามีประโยชน์อย่างไรบ้าง มีผลดีต่อนิสิตอย่างไรบ้าง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดด้วยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวรในจังหวัดพิษณุโลกเท่านั้น ประกอบกับระยะเวลาที่จำกัด ฉะนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเพิ่มเติม ดังนี้

1. การศึกษาพฤติกรรมการออมเงินของนิสิตในมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่อยู่ในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบและหาสาเหตุของการออมเงินและไม่ออมเงินของนิสิตว่าเป็นอย่างไรบ้าง แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงหรือแก้ไข หรือพัฒนาส่งเสริมการออมเงินของนิสิตต่อไป
2. ควรมีการศึกษาถึงปัญหาและสาเหตุที่ทำให้นิสิตไม่สามารถออมเงินได้ เพื่อนำผลที่ได้ไปวางแผนในการออมเงินของนิสิต

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์

บรรณานุกรม

- กนิษฐภัฏ ละมุล. (2553). งานวิจัยlong-term saving in Thailand มหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี. รายงานวิจัยคณะบริหารศาสตร์ สาขาเศรษฐิกิจพอเพียง มหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี.
- กันยาสุวรรณแสง. (2532). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : สำนักงานพิมพ์บำรุงสาส์น.
- จรัลวัฒน์คมเสวต. (2547). พฤติกรรมการใช้จ่ายของข้าราชการก่อนและหลังปรับขึ้น
เงินเดือนข้าราชการในจังหวัดเชียงใหม่ (ปรับเมื่อเดือนเมษายนพ.ศ. 2547).
รายงานวิจัยคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พงศกร รัตนานุกรณ์. (2551). พฤติกรรมการออมเงินในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. รายงาน
งานวิจัยคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จารุณี บุญยะพงศ์ไทย. (2545). พฤติกรรมการออมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยระดับราคาปานกลาง:
กรณีศึกษา บริษัท วังทองกรุ๊ป จำกัด. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ใจเดียว โกมลเพ็ชร. (2551). พฤติกรรมการออมเงินของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา.
รายงานวิจัยคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดิเรกปัทมสิริวัฒน์. (2547). ระบบจัดการและกองทุนเกื้อกูลคนชราวิเคราะห์ห้คราะห์อนาคตจาก
ข้อมูลปัจจุบัน. บทความยังไม่ได้ตีพิมพ์.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2548). แนวทางการตรวจสอบภายใน. กรุงเทพมหานคร :
บริษัทดูมายเบส จำกัด. ครั้งที่ 1.
- นยนาพัฒนะณรงค์เลิศ. (2548). พฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
รายงานการวิจัยคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปิยนุช ตู่แก้ว. (2549). การศึกษารูปแบบการบริโภคและการออมของครัวเรือนในจังหวัด
เชียงราย. รายงานวิจัยคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประยงค์ คูศิริสิน. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง
จังหวัด เชียงใหม่. คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรทิพย์เกียรติวิทย์. (2548). อุตสาหกรรมนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่. สถาบันวิจัยสังคม
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. จาก<http://www.riclib.nrct.go.th/scripts/wwwi32.exe/%5bin=book2.par%5d/?%5et2006=159375&%5et2003=101&%5et2000=>
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว.

บรรณานุกรม(ต่อ)

- พยอมวงศ์สารศรี. (2542). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ. คณะวิทยาการ สถาบัน
ราชภัฏสวนดุสิต
- มณฑานี ดันติสุข. (2549). เงินเรื่องใหญ่ที่โรงเรียนไม่เคยสอน: การประหยัดและการออม
กรุงเทพฯ : ออฟฟิศเมท.
- ราชบัณฑิตยสถาน.(2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ :
นานมีบุ๊คพับลิเคชั่นส์ จำกัด.
- จิรวรรณ ธาธาภิรัฐโชติ. (2549). เส้นทางนักลงทุน เส้นทางผู้ประกอบการ : ทัศนะของการ
เลือกเส้นทางอาชีพสำหรับคนรุ่นใหม่. กรุงเทพฯ.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์.(2546). การบริการการตลาดยุคใหม่.กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ศูนย์วิจัยอุบัติเหตุแห่งประเทศไทย. (2552). TARC รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร.รายงาน
โครงการต่อเนื่องศูนย์วิจัยอุบัติเหตุแห่งประเทศไทย.
- สุขใจ น้ำผุด. (2543). กลยุทธ์การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ.
- สุมาลี เกตุรามฤทธิ์, (2550). การเงินส่วนบุคคล. บทความ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ.
- สุรพลพะยอมแยม. (2545). จิตวิทยาอุตสาหกรรม.(พิมพ์ครั้งที่ 2). กาญจนบุรี : สำนักพิมพ์
ธรรมเมธิ – สหายพัฒนาการพิมพ์.
- สันติกระนิมันท์. (2548). การลงทุนในตราสารหนี้.(พิมพ์ครั้งที่ 3 ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ :
ฝ่ายสื่อสิ่งพิมพ์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2548) .โครงการศึกษายุทธศาสตร์การทำFTA.
กรุงเทพฯ
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2541).โครงการสำรวจสภาวะเศรษฐกิจและสังคมครัวเรือน
พ.ศ.2541. กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- เสรี วงษ์มณฑา.(2541). การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธีระ
ฟิล์มและไชนเท็กซ์ จำกัด
- Cronbach, Lee W. (1963). Essential of Phycological. New York : Holt, Rinchart
and Winston.

บรรณานุกรม(ต่อ)

KobsakPootrakool, KiatipongAriyapruchya and ThammanoonSodsrichai, 2005. "Long – TermSaving in Thailand : Are we saving enough and what are the risk". Bank of ThailandEconomic Symposium 2005.17-18 August 2005, at ESCAP Hall, United NationsConference Centre, Bangkok.

_____.(2551). รูปแบบการออม. ธนาคารแห่งประเทศไทย. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2555. จาก<http://www2.bot.or.th/fipcs/Documents/FPG/2551/ThaiPDF/25510337.pdf>

_____. (2548).กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ. วารสารบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟ ซี จำกัด (มหาชน)

<http://www.fpo.go.th/s-i/source/eco/eco6.htm>

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วศิน เหลี่ยมปรีชา ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาพร ดอกไม้ทอง ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาบัญชี มหาวิทยาลัยนเรศวร
จังหวัดพิษณุโลก
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เรือนขวัญ อินทมนต์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาบัญชี
มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

ภาคผนวก ข

คำดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

มหาวิทยาลัยธนบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเป็นรายชื่อของแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออารมณ์เงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

รายการ	ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	ค่า IOC
		1	2	3		
การจงใจ	1	+1	+1	+1	3	1.00
	2	+1	+1	+1	3	1.00
	3	+1	0	1	2	0.67
	4	+1	+1	+1	3	1.00
	5	+1	+1	+1	3	1.00
	6	+1	+1	+1	3	1.00
	7	0	1+	+1	2	0.67
การเรียนรู้	8	+1	+1	+1	3	1.00
	9	+1	+1	+1	3	1.00
	10	+1	+1	+1	3	1.00
ทัศนคติและค่านิยม	11	+1	+1	+1	3	1.00
	12	+1	0	+1	2	0.67
	13	+1	+1	0	2	0.67
	14	+1	+1	+1	3	1.00
	15	+1	+1	+1	3	1.00

จากตาราง ผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรง พบว่า ปัจจัยทุกด้านมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ถึง 1.00 แสดงว่า คำถามข้อนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหา

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยนเรศวร

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร สาขาวิชาบริหารธุรกิจจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม โดยที่ข้อมูลของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม และนำเสนอ ในภาพรวมเท่านั้น

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอนประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาเสียสละเวลาตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาเติมเครื่องหมาย ✓ ในช่องหน้าข้อความที่ตรงตามข้อมูลโดยทั่วไปของท่าน

ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง
2. อายุ	☐ 16 - 17 ปี	☐ 18 - 19 ปี
	☐ 20 - 21 ปี	☐ มากกว่า 21 ปี
3. จำนวนสมาชิกในครอบครัว	☐ ต่ำกว่า 3 คน	☐ 3 - 4 คน
	☐ 5 - 6 คน	☐ มากกว่า 6 คน
4. ภูมิภาค	☐ ภาคเหนือ	☐ ภาคใต้
	☐ ภาคกลาง	☐ ภาคอีสาน
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	
5. คณะที่กำลังศึกษา.....		

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลกประกอบไปด้วย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยทางจิตวิทยา

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ด้านรายได้

5. จำนวนเงินรายได้ที่นิสิตได้รับต่อเดือน

- น้อยกว่า 3,000.- บาทต่อเดือน 3,000 – 6,000 บาทต่อเดือน
 6,001 – 9,000 บาทต่อเดือน 9,001- 11,000 บาทต่อเดือน
 มากกว่า 11,000 บาทต่อเดือน

6. แหล่งที่มาของรายได้

- จากบิดา / มารดา / ผู้ปกครอง จากเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา
 จากบิดา / มารดา / ผู้ปกครอง และจากเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาทั้ง 2 แหล่ง
 จากการหารรายได้พิเศษ เช่น ขายเสื้อผ้า, รองเท้า ฯลฯ

ด้านรายจ่าย

7. จำนวนเงินที่เป็นค่าใช้จ่ายของนิสิตต่อเดือน

- น้อยกว่า 3,000.- บาทต่อเดือน 3,000 – 6,000 บาทต่อเดือน
 6,001 – 9,000 บาทต่อเดือน 9,001- 11,000 บาทต่อเดือน
 มากกว่า 11,000 บาทต่อเดือน อื่น ๆ โปรดระบุ.....

8. ประเภทของการใช้จ่าย

- เพื่อการอุปโภค บริโภคสิ่งจำเป็น เช่น อาหาร เครื่องใช้ส่วนตัว เป็นต้น
 เพื่อซื้อสินค้าใหม่ล่าสุด เช่น โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น
 เพื่อการศึกษา เช่น ค่าถ่ายเอกสาร ค่าหนังสือ เป็นต้น
 เพื่อความบันเทิง เช่น ดูหนัง , เข้าผับเข้าเอนก เป็นต้น
 เพื่อซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น กระเป๋า รองเท้า น้ำหอม นาฬิกา เป็นต้น
 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยา (การจูงใจ การเรียนรู้ ทักษะคิดและค่านิยม) ที่ส่งผลต่อการออมของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านว่าแต่ละรายการมีผลต่อการออมเงินในระดับใด

ข้อ ที่	รายการ	ระดับการออม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การจูงใจ						
1	มหาวิทยาลัยนเรศวรมีหน่วยงานที่สนับสนุนการออมเงินในของนิสิต					
2	มีแหล่งออมเงินที่ให้ดอกเบี้ยในการฝากเงินสูง					
3	การรับทราบข่าวสารด้านการออมจากสื่อต่างๆ ทำให้ นิสิตมีแรงจูงใจในการออมเงิน					
4	สาเหตุการออมเงินของนิสิตมาจากแบบอย่างการออมเงินของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง					
5	มีสถาบันการเงินที่มีความมั่นคง และเป็นสิ่งจูงใจให้ นิสิตรู้จักการออมเงิน					
6	มหาวิทยาลัยนเรศวร มีโครงการออมเงินสำหรับนิสิต โดยมีผลประโยชน์ที่ทำให้ นิสิตเกิดความต้องการออมเงิน					
7	มหาวิทยาลัยนเรศวร ประชาสัมพันธ์ข่าวสารการออมเงินที่เป็นประโยชน์การออมเงินของนิสิตอย่างทั่วถึง					
การเรียนรู้						
8.	ท่านสามารถออมเงินไม่ทำให้เกิดความเดือดร้อนต่อการดำรงในชีวิตประจำวัน					
9.	ท่านคิดว่า การออกเงินเป็นแนวโน้มที่จะทำให้อาาคตในภายหน้ามีความเจริญก้าวหน้า					

ข้อ ที่	รายการ	ระดับการออม				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
การเรียนรู้						
10.	ท่านเรียนรู้คุณค่าของการออมเงินเพื่อความสบายใน ภายภาคหน้า					
ทัศนคติและค่านิยม						
11.	ท่านรู้จักประหยัด อดออมเงินโดยไม่ทำให้ตนเองหรือ บุคคลอื่นเสียหาย เด็ดร้อน					
12.	ท่านรู้จักใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง ไม่ฟุ่มเฟือย ใช้จ่าย เท่าที่จำเป็น					
13.	ท่านออมเงินเพียงเพื่อตามค่านิยมของสังคมใน มหาวิทยาลัยฯ เท่านั้น					
14.	ท่านมีการออมเงินเพื่อให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ต้อง กังวลในเรื่องค่าใช้จ่ายของนิสิต					
15.	ท่านมีการวางแผนเป้าหมายต่อการออมเงินของตนเอง เช่น เมื่อเงินออมมีมากขึ้นก็อาจจะมีการซื้อของ รางวัลเป็นกำลังใจให้กับตนเองสักอย่าง					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัด
พิษณุโลก ประกอบไปด้วย ข้อมูลการออม รูปแบบการออม และเหตุผลของการออมและไม่ออม
เงิน

กรุณาเติมเครื่องหมาย ✓ ในช่องหน้าข้อความที่ตรงตามข้อมูลโดยทั่วไปของท่าน

พฤติกรรมการออมเงิน

1. ข้อมูลการออมเงิน

1.1 การออมเงินของนิสิตต่อเดือน

มี

ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 4)

1.2 จำนวนเงินที่ออมต่อเดือน

- ต่ำกว่า 1,000 บาท 1,000 – 3,000 บาท
- 3,001 – 5,000 บาท อื่น ๆ โปรดระบุ.....

1.3 ระยะเวลาการออม

- ต่ำกว่า 1 ปี 1 – 2 ปี
- 3 – 4 ปี 5 – 6 ปี
- มากกว่า 6 ปี อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2. รูปแบบการออมเงิน

- ฝากออมทรัพย์ หยอดกระปุกออมสิน
- ฝากประจำ ซื้อประกันชีวิต
- ซื้อสลากออมสิน อื่นๆ โปรดระบุ.....

3. วัตถุประสงค์ของการออมเงิน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เพื่อไว้ใช้เป็นทุนในการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา
- เพื่อผลตอบแทนจากอัตราดอกเบี้ยที่ได้จากการออมเงิน
- เพื่อเก็บไว้เมื่อเกิดเจ็บป่วย หรือยามฉุกเฉิน
- เพื่อความสะดวกสบายในอนาคต
- ออมเงินเพราะพ่อแม่บังคับให้ออม
- เพื่อเก็บไว้ให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง
- เพื่อเก็บไว้ในการศึกษาภาคหน้า
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. เหตุผลที่ไม่มีการออมเงิน

- มีเงินไม่เพียงพอที่จะเก็บไว้เป็นเงินออม
- สามารถขอเงินจากพ่อแม่ ผู้ปกครองได้ตลอดเวลา
- มีหนี้สินเช่น ฝอนโทรศัพท์ ฝอนทีวี รถมอเตอร์ไซด์ รถยนต์ เป็นต้น
- อื่นๆ โปรดระบุ.....